41. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. MÁRCIUS 27.

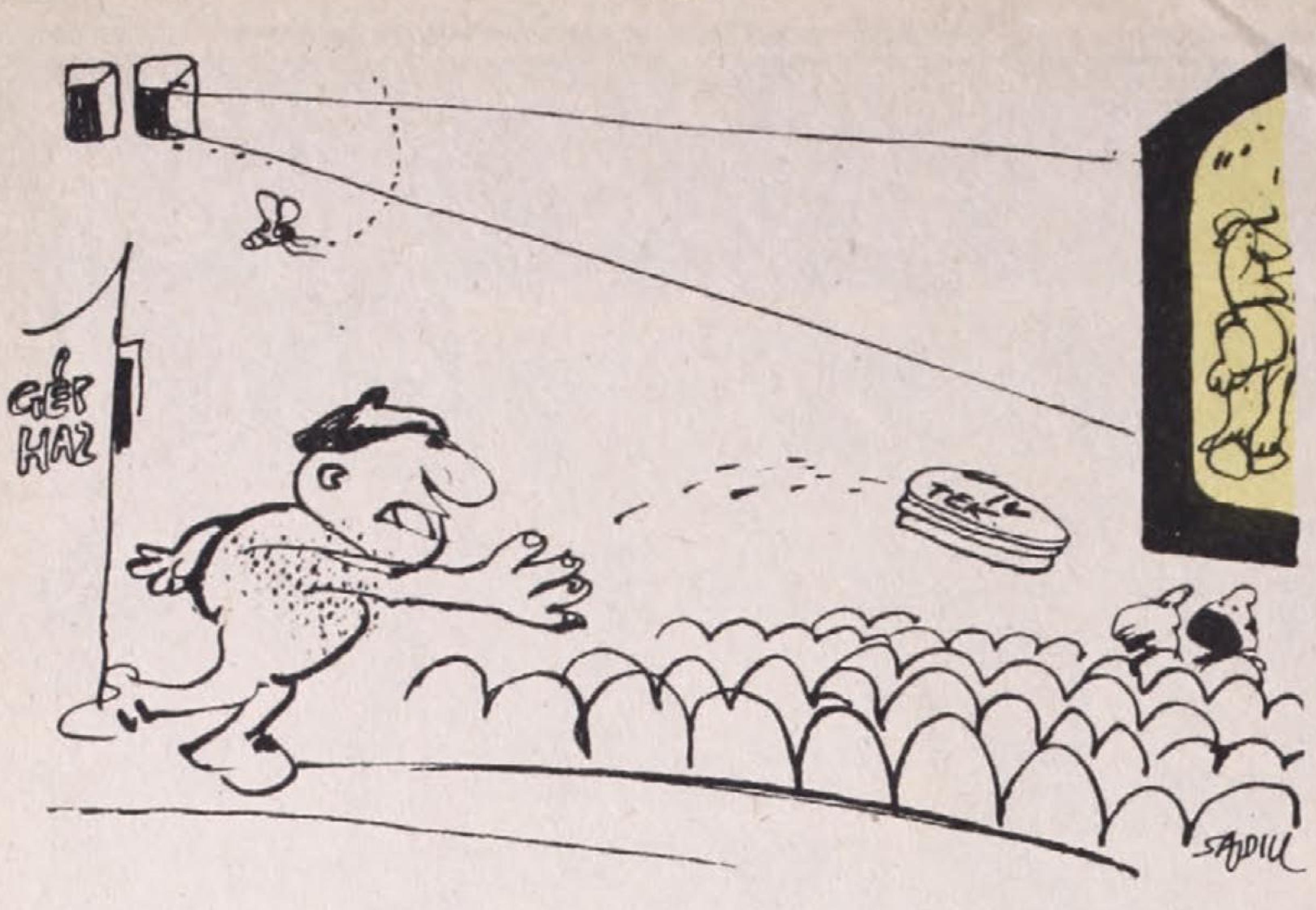

Krenner István rajza

SZÍNHÁZI VILÁGNAP

(REVUNK a 8–9. OLDALON)

MOZI

– Ennyi nézőért majd hülye leszek itt tölteni az estémet!

Az újság illata

Amikor hír érkezett arról, hogy a Gazeta Krakowska című lengyel lap a nőnapon virágillatot árasztva jelent meg és a Miraculum illatszergyár kivonata még tíz órával a nyomás után is érződött a papíron, töprengeni kezdtem, hogy milyen illat felelne meg egy magyar újságnak. És abban egyeztem ki magammal, hogy felesleges az illatosítás. Nem is azért, mert nekünk ma nem telik erre. Hanem mert jó néhány témának már amúgy is szaga van.

Átfogó vizsgálatot tartottak a húsellátásról: „az ellátás összességében kielégítő, de a húsok túl zsírosak, gyakran nincsenek kellően megtisztítva. Szűkös az olcsóbb húsrészek választéka, mivel a boltokban végzik a félsertések bontását, így a dagadó, csülök, oldalas mennyisége nem az igényekhez igazodik"... De hát ugyanezt olvastam évekkel ezelőtt! Akkor is túl zsírosnak találta a húsokat egy átfogó vizsgálat és akkor is ugyanez a baj volt a bontott hússal.

Bontott sertés, bontott parkett – ez utóbbival szintén baj van. Egy ugyancsak átfogó vizsgálat kiderítette, hogy a házak felújításakor a még felhasználható parkettát, gerendát a legtöbbször nem használják fel, inkább eladják „kéz alatt", gyakran tűzifának is. Már 1982-ben megállapította ezt egy vizsgálat, utána szigorították a bontott anyagok nyilvántartását és értékesítését, ám „a helyzet lényegében változatlan." Volt vizsgálat a gyógyszerellátásról is: nem részletezem, maga a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság is úgy foglalt állást, hogy „a problémák évek óta ismétlődnek". És a zöldség-gyümölcspiac ügye? „Az újabb átszervezések sem hoztak lényeges javulást."

Csak a borsóellátás kifogástalan! Tényleg, mi lenne, ha egy újság sárgaborsófőzelék szagot árasztana, a főzelék azokból a borsókból készülne, amelyek visszaestek a falról az edénybe? Esetleg úgy hívnák ezt a kiadványt, hogy MORGÓ VILÁG. A legújabb vizsgálatról szóló tudósítás mellé betördelné a régit és morogna hozzá egyet... Mert, mondanom sem kell, hogy az újságszagért nem a szerkesztőségek a felelősek, ők azt közlik, ami van. És jó, ha közlik azt, ami van. A népi – vagy más – ellenőrök sem felelősek, nekik az a feladatuk, hogy vizsgálódjanak és azt állapítsák meg, ami van. De miért van mindig ugyanaz? Mennyit fog át egy átfogó vizsgálat? Nem kellene mélyebbre ásni a virágágyásba? Csak nem vagyunk allergiásak az erősebb illatokra?

Földi Iván

Méreg és robbanás

Nem akarok dicsekedni, de cáfolatokban mi vagyunk a legjobbak a világon. Hírt továbbadni, elterjeszteni, közzétenni, nyilvánosságra hozni – nem nagy kunszt. Ezt sokan nálunk jóval jobban csinálják, de a cáfolatok terén verhetetlenek vagyunk.

Például itt van ez a Xyladecor-ügy. Elterjedt, hogy mérgező. Valaki rájött, mások megírták, megint mások tudományosan is megerősítették. Eddig rendben is lett volna a dolog –, de azután jött a cáfolat! Az első, teljesen pártatlan cáfolat a hazai gyártó cégtől érkezett, és röviden úgy hangzott, hogy a Xyladecor nem mérgező. A szer ártalmatlanságát bizonyítandó a festékgyár főmérnöke a sajtó képviselői előtt ivott meg egy nagy pohár Xyladecort. Én, sajnos, lekéstem a sajtótájékoztatóról, így csak másnap tudtam beszélni a gyár új főmérnökével, aki viszont hosszasan méltatta mind a Xyladecor, mind a régi főmérnök érdemeit. A szakember elmondotta, hogy a Xyladecor nem mérgező, sőt világszerte keresett cikk; jobb országokban a vámosok csak a heroint és a Xyladecort keresik a beutazók bőröndjeiben. Később az Egészségügyi Minisztérium is hivatalosan megcáfolta a mérgező hatást, rámutatva arra, hogy semmit sem bizonyít az a tény, miszerint a licencgazda országban is betiltották a forgalmazását, mert ha ez igaz, akkor miért adták volna el – éppen a betiltás előtt – nekünk a liecencet? Egyébként is – mutatott rá elvi éllel az Eü. Min. – ha *betartjuk a használati utasítást*, akkor a Xyladecor különösen nem mérgező, sőt megszünteti a lábizzadást és növeli a potenciát.

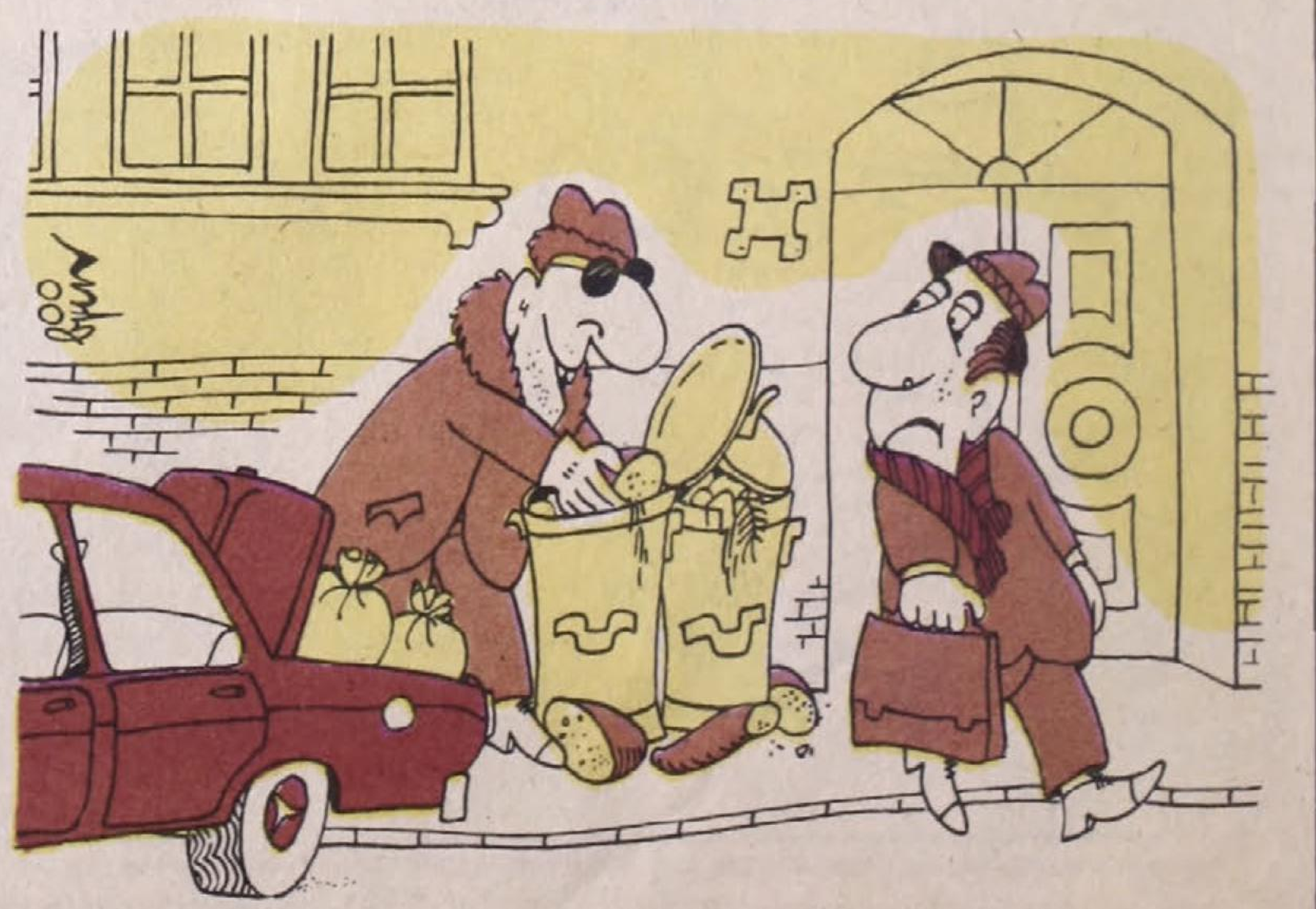
Aztán a szemérmetlen újságírók újabb hírrel hozakodtak elő: felrobbannak a színes tévék, és tüzet okoznak. A gyártó cég azonnal cáfolt: kizárt, hogy a színes tévéképcsövek felrobbanjanak, mert ezek robbanásbiztos képcsövek. (Szegény, jobb sorsra érdemes nyelvészek már évekkel ezelőtt felhívták a figyelmet arra: a „robbanásbiztos képcső" jelentése egyértelműen az, hogy a képcső „biztosan" felrobban.)

Szóval, – mondta a gyártó cég – kizárt, hogy a színes tévé felrobbanjon, de ha mégis kigyullad, akkor le kell önteni egy pohár vízzel. No, ez a pohár víz olaj volt a tűzre! A gyártó cég tovább cáfolt, de azt azért megengedte, hogy a pohár víznek az égő színestévére való rálöttyintése előtt a zsinórt kihúzzuk. Aki pedig nem húzza ki, az magára vessen, a készüléket nem rendeltetésszerűen használja, így magát fosztja meg a garanciális jogok érvényesítésének lehetőségétől. Különben is, aki *betartja a használati utasítást*, azzal nem fordulhat elő ez az egyébként kizárt baleset.

Én a cáfolatokban és azok végső figyelmeztető soraiban jelentős előremutatást látok, amivel példát mutatunk az egész emberiségnek. Mert igaz, hogy az egész világ tele van mérgező anyagokkal, meg olyan izékkel, amik felrobbanhatnak, de ha *betartjuk a használati utasítást*, nem lehet nagy baj.

Trunkó Barnabás

KENYERGUBERÁLÓ

– Tudja, két kismalaccal kezdtem és ma már háromszáz darabos sertéshizlaldám van...

BRENNER GYÖRGY: # Más most...

VILMA NÉNI

– Azért nem mindenütt mondhatják be reggelente, mint Magyarországon, hogy minden út járható!

AZ EGÉSZSÉGÜGY EREDMÉNYEI

– Hála az új szigorú táppénzrendszernek, nem alakul ki országos influenzajárvány!

BEÍRATÁS

– Bevallom, elfoglalt emberek vagyunk, a teve mesein nőtt a gyerek . . .

– Sajnáljuk, anyuka, de ettől várjuk, hogy megnő majd a termelési kedv!

Szeretem a társaságot

Nemrégiben egy kedves, régi ismerősömmel, Lingerblőd Bélával megbeszéltem, hogy feljön hozzám, csütörtökön, feleségestül, egy jó kis dumapartira. Meghívtam Flancz Zebegényéket is, továbbá Kovács Jánost — volt iskolatársamat —, élettársával, Turul Madárkával.

Csütörtök este, nyolc órakor, együtt volt a társaság. Itallal kínáltam őket, majd beszélgettünk.

— Mi van veled? — kérdeztem Lingerblőd Bélától. — Egy kicsit fáradtnak, nyúzottnak látszol . . .

— Építkezem — felelte. — Tudod, hogy ez mennyi pénzbe és macerába kerül?

— Először is azt mondd meg, hogy mennyi pénzbe?

— Előzetes számításaim szerint, cirka . . . — mondta Lingerblőd, de nem fejezte be a mondatot. Elaludt.

— Mi van vele? — fordultam a feleségéhez.

— Rengeteget dolgozik, szegényke! — mentegetődzött a felesége. — Másod- és harmadállása is van. Egy magánerős építkezés sokba kerül. Amennyire tudok, én is segítek neki. Nappal gépírónő vagyok, este matyó blúzokat hímzek Csád megrendelésre, éjjel pedig angolul tanulok.

— Minek?

— Hetente háromszor ugyanis angolt tanítok, miközben matyó blúzokat hímzek. Kell a pénz! — sóhajtott fel Lingerblődné és elaludt. A feje hátrabillent és a szája tátva maradt.

— No és ti? — folytattam a kérdezősködést, hogy egy percre se akadjon el a társalgás.

— Élünk. Dolgozunk — mondta Flancz ásítozva. — Nyáron férjhez adjuk mind a hét lányunkat.

— Csak négy lányunk van — szólt közbe Flanczné.

— Legutóbb, amikor megszámoltam őket, heten voltak. De ez teljesen mindegy.

— Te is agyonhajszolod magad?

— Egy frászt! Pénzért? Még mit nem! Nappal szobafestő vagyok, este autószerelő, éjjel pedig kis halakat tanítok úszni. Van közöttük néhány nagyon tehetséges aranyhal. A feleségem is dolgozik. Mit is dolgozol, szívem?

— Képesítés nélküli tanítónő vagyok. Emellett gopakot, ukrán táncot tanítok egy tánciskolában és ha van időm én tekerem a lantját egy művésznek, aki tekerős lanttal lép fel és . . .

Ő is elaludt. A férje mellett, aki már régóta durmolt.

Már csak Kovács János — hajdani iskolatársam — volt ébren, de azután kiderült, hogy nyitott szemmel is tud aludni. Nem voltam meglepve, amikor megtudtam tőle, hogy rengeteget dolgozik. Magántaxis, papagájt hizlal és disznókat tanít beszélni, illetve fordítva. Ha van egy kis szabadideje, statisztál a filmgyárban, mint ősz hajú anyóka.

— Tudod, mi albérletben lakunk és szeretnénk egy lakáshoz jutni. Meg is ígértek nekünk egy lakást Újpesten, az Oxford Street hat szám alatt, a tizenegyedik emeleten, de később kiderült, hogy a ház csak tízemeletes.

Kovácsék ezek után elaludtak. A felesége, Turul Madárka, műszaki rajzoló és madárhangutánzó, ráérő óráiban gőzkalapács, a férje mellé bújt és aludt. Még azt se mondta, hogy jóccakát.

„Most mit csináljak?" — spekuláltam, de nem sokáig kellett spekulálni, mert elkezdtek álmukban beszélni.

— Mennyibe fog kerülni? — motyogta a házépítő Lingerblőd Béla.

— Egy matyó blúz? — válaszolt Lingerblődné, aki angolul is tanított. — Sorry, de nem tudom. God save the Queen!

— Ha az autójukban ki akarják festeni a konyhát, szóljanak — mondta álmában Flancz. — Aranyhalakat is tarthatnak a kocsiban.

— Gopak. Ukrán tánc — suttogta alig érthetően Flanczné. — Zenéjét Johann Strauss szerezte.

— Inkább szerezzen nekünk egy lakást — felelte mély álomba merülve, szuszogva Kovács.

Kovácsné, született Turul Madárka is beszélt alvás közben és mivel egyik másodállásában madárhangutánzó volt, csak annyit mondott:

— Csirip, csirip . . .

Tíz órakor felébresztettem a társaságot.

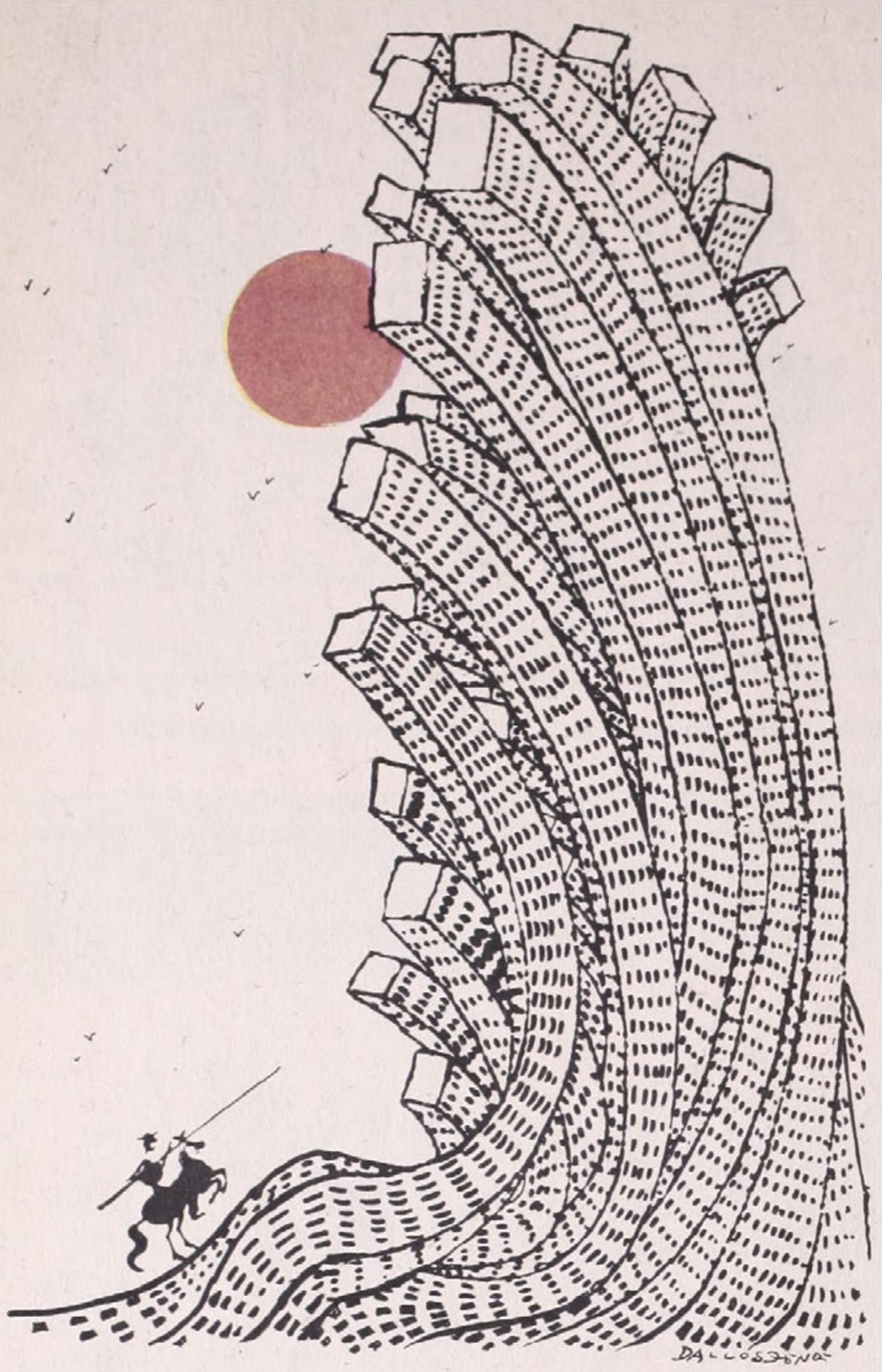
— Remekül éreztük magunkat — mondta álmos szemekkel Lingerblőd Béla.

— Köszönjük a vendéglátást — mondta Flancz Zebegény.

S végül Kovácsné, született Turul Madárka:

— Remekül eldiskuráltunk, igaz? Manapság, sajnos, olyan ritkán jut idő egy kis baráti beszélgetésre . . .

Mikes György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mit tegyünk, főorvos úr? Minden készen áll a műtéthez, de a beteg nem érkezett meg.

— Az ő baja! Ha pontatlan a beteg, megkezdjük a műtétet nélküle.

*

— Doktor úr, nekem a balesetnél leszakadt a fülem.

— De visszavarrtuk.

— Igen ám! Csakhogy amit visszavartak, az nem az én fülem.

— Hanem kié?

— Azt nem tudom. De az én fülem mögött egy ceruza is volt.

– Én nem ismerek lehetetlent!

SZILÁNKOK

ÓVATOS FELTALÁLÓ

— Számos világra szóló találmányom van. De csak a fejemben őrzöm a szabadalmi leírásokat. Tőlem úgyan nem fogják ellopni!

OKTATÓ

— Most pedig megmutatom, hogyan kell átadni a rendőrnek a betétlapot.

GYÁVASÁG

— Tizenkét évig udvaroltam Olgának, mire végre el mertem mondani neki, hogy látni sem bírom.

BÜFÉ

— Itt van egy kiló téliszalámi. Csináljon belőle 10 ezer szendvicset.

SZÉP KIS HIVATAL

— Kollégák! Kezdődik az ügyfélfogadás. Meneküljön aki tud!

FÉLÉNKSÉG

— Az én gyerekem nagyon félénk kisfiú. Mindig ő kezdi a verekedést, nehogy a másik ráijesszen.

SZÓRAKOZOTTSÁG

— Kibékültem a szomszéddal. Akkor derült ki, hogy nem is ismerem.

JÓ LENNE

A futballmeccs 38. percében szabálytalanság miatt lecserélték a bírót.

ÜGYETLENSÉG

— Egy elefánt beszabadult a porcelánboltba, de nem volt semmi dolga, mert az új segédünk már mindent összetört.

KENYÉR

— Van egy maszek pék a szomszédunkban. Nagyon jó kenyere van. A sarki közértből vásárolja.

FLANC

— Egy regényt kérek.

— Melyik regényt?

— Természetesen a legdrágábbat!

KELLEMETLEN VENDÉG

— Szeretném, ha egyszer megnézné a lakásunkat. De csak fényképen mutatom meg.

Galambos Szilveszter

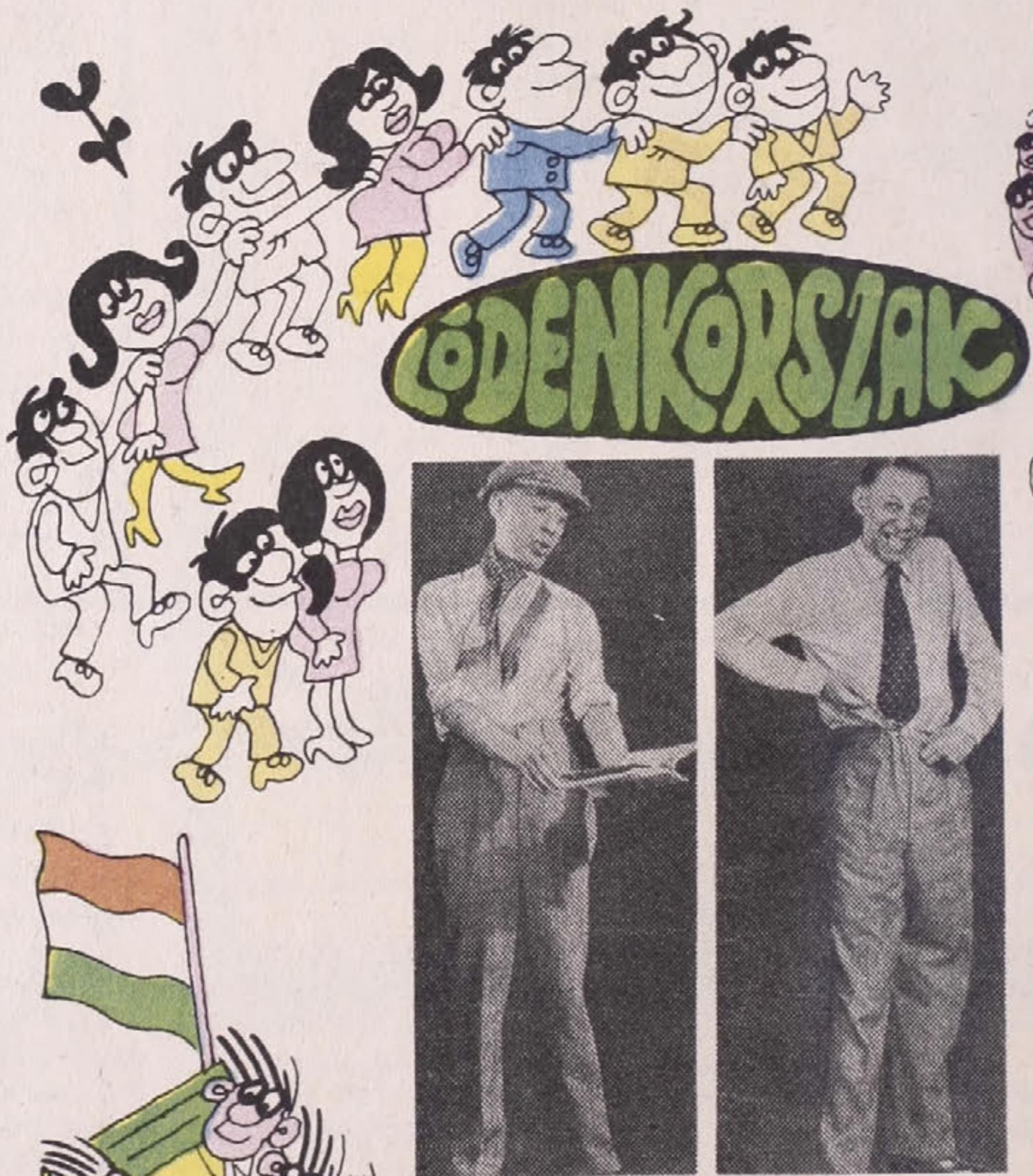
Emlékszik még?

ZAKATOLÓK

Énekeltek libasorban,
órákhosszat ment a túra...
Másnap jött a rohammeló,
nem volt gond a fogyókúra.

FÉNYES SZELEK

Menetelt a nagy nemzedék,
míg fújtak a fényes szelek...
Ma Ladával menetelünk,
úticél a víkend-telek.

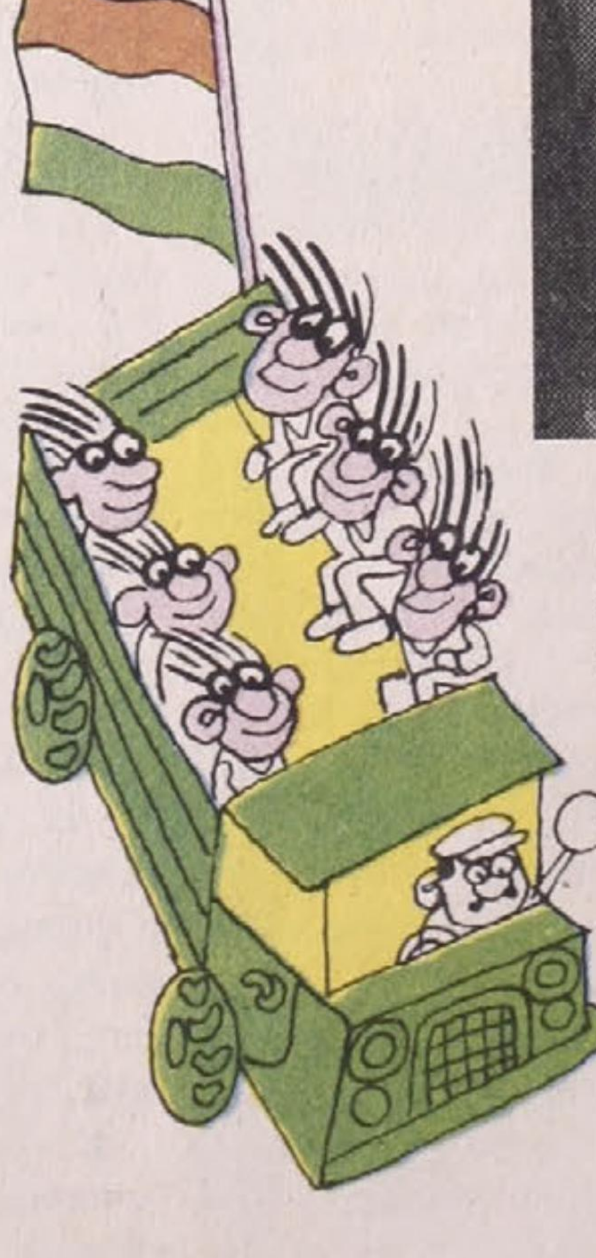

SZABAD NÉP-FÉLÓRAK

Vezércikkből elvi síkon
tanulhattunk sok szép újat
s mint bástyák a béke frontján
meghúztuk a nadrágszíjat.

FALUJÁRÁS

Egy országot mozgatott meg
e tömegsport nyáron-télen...
Az ifjúság lyukastalpú
félcipőben járt az élen.

RÖPGYŰLÉS

Magasztaltuk a nagy vezért,
aki bölcs és mindentlátó...
Az a gyanúm, hogy nem ilyen
szerelemre gondolt Plátó.

FÖLDGOLYÓT VISSZA NEM ADUNK

UFO PENTELÉN — A KISERDŐ TITKA — SZEX VAGY FOCI?

Egész Európát lázban tartja a Szekszárdi Dózsa labdarúgóinak esete. Mint ismeretes, a csapat igazolások nélkül érkezett a 22. Volán elleni bajnoki mérkőzésre, így a két pontot 3-0-ás gólaránnyal az ellenfél kapta. A vizsgálat kiderítette, hogy a csapat busszal indult Szekszárdról. Dunaújváros határában néhány percre megálltak egy bisztrónál, cigarettaszünetet tartottak. A busz csomagteréből ekkor tűnt el az igazolásokat tartalmazó táska. A táskát néhány nappal később gyakorlatozó kiskatonák találták meg igazolványokkal együtt a helybéli erdő sarában.

Minthogy rejtélyekből egy életre elegünk volt, megbíztuk Cvider felügyelőt, az Intergól munkatársát, derítsen fényt a titokzatos esetre. A nyomozás eredménnyel járt és Cvider felügyelő sajtóértekezleten tárta fel a fantasztikus kaland minden részletét.

— Semmi kétség afelől — mondta bevezetésképpen —, hogy ufo szállt le a kisvendéglő tőszomszédságában. Szemtanúnk is van rá. Gáz Géza ügyeletes mezőőr négyfejű, nyolclábu figurát látott az erdő szélén settenkedni. Érthető módon nem tűnt fel neki, hiszen naponta lát ilyet.

— Egy pillanatra — szóltunk közbe. — Gáz Géza mezőőr ezek szerint alkoholista?

— Korántsem — mélyedt jegyzeteibe Cvider felügyelő. — Csak szellemképes a tévéje. Felmerülhet a kérdés: mi volt az idegen bolygóról érkezett látogatók célja ezzel a támadással? Nos, nem vitás, hogy ily módon akarták hatalmukba keríteni a földgolyót.

A sajtótájékoztató résztvevői meglepetésükben még az aprósüteményt is kiejtették a kezükből.

— A támadók jól tudták — folytatta Cvider felügyelő —, hogy a föld lakóit ma két szenvedély dirigálja. A szex és a labdarúgás. Úgy gondolták, hogy a Szekszárdi Dózsa igazolásait hatalmukba kerítve, egyszerre csaphatnak le a szexre is, meg a focira is. Akciójuk első mozzanataként tehát fényt bocsátottak a bisztróra. Ibolyántúlit.

— Ibolyántúlit? — hörgött ámulatában a sajtóértekezlet.

— A támadás pillanatában egy ifjú hölgy is tartózkodott a bisztróban — magyarázta Cvider felügyelő. — Bizonyos K. Ibolya, kiskorú. Felgyújtották mögötte egy lámpat s rögtön fény derült arra, hogy K. Ibolya módfelett vonzó példány, s így szexobjektumnak elsőrendűen alkalmas. Ezt követőleg bediffundáltak a busz lezárt csomagterébe és magukhoz vették a játékosok igazolását.

— Álljon meg a menet! — okvetetlenkedtünk —. bizonyos jelekből arra lehet következtetni, hogy a földgolyó még mindig a miénk. Min hiúsult meg a távoli látogatók terve?

— Egy lényegtelennek látszó körülményen. Azon, hogy a labdarúgók cigarettaszünetet tartottak.

— Ez mennyiben bizonyulhatott döntőnek?

— Nagyon egyszerű. Az idegen bolygóról érkezett lények nem hülyegyerekek. Egyiküket sem ejtették a négy fejére. Mikroprocesszoraik segítségével egy pillanat alatt rájöttek a nagy igazságra: ha a labdarúgó, bajnoki mérkőzés előtt rágyújt... akkor az a foci az ő számára tulajdonképpen nem is lehet olyan nagyon fontos.

— Na és az ügy másik vonatkozása?

— Kérem, hiszen már említettem. Ott volt a bisztróban K. Ibolya, kiskorú, egy módfelett vonzó és többféle hajlandóságot fitogtató ifjú hölgy. Kétségkívül megállapíthatták, hogy a cigarettaszünet alatt még csak a haja szála sem görbült meg. Ha tehát egy férfiember szex helyett inkább rágyújt... akkor az ő számára az a szex sem lehet olyan rettenetesen fontos. A látogatók mindezt felmérték, dühösen elhajították az igazolásokat és ufójukba visszaszállva távoztak.

— Még valamit nem értünk. Miért éppen ezt a csapatot választották támadásuk célpontjául?

— Végtelenül egyszerű. A képújságjuk nem a magyar ábécé betűkészlete szerint működik. Így nem tartalmazza a ksz-kettőshangzót sem. Tehát a város neve náluk Szex-árd formában jelentkezett. Az esetből egy tanulságot minden esetre levonhatunk a jövőre nézve: magyar labdarúgók, dohányozzatok többet!

Aki jobb magyarázatot tud, az legyen holnap a ti vendégetek...

Peterdi Pál

– Mi vagyok én?! Géemká?

MAI CSODAGYEREK

– Asszonyom, a magzat nyolc hónapos, de már rockdalokat énekel!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj kifakad:

— Asszony, ne nézz hülyének, ne akard elhitetni velem, hogy a mellényemhez való anyag kétezer forintba került.

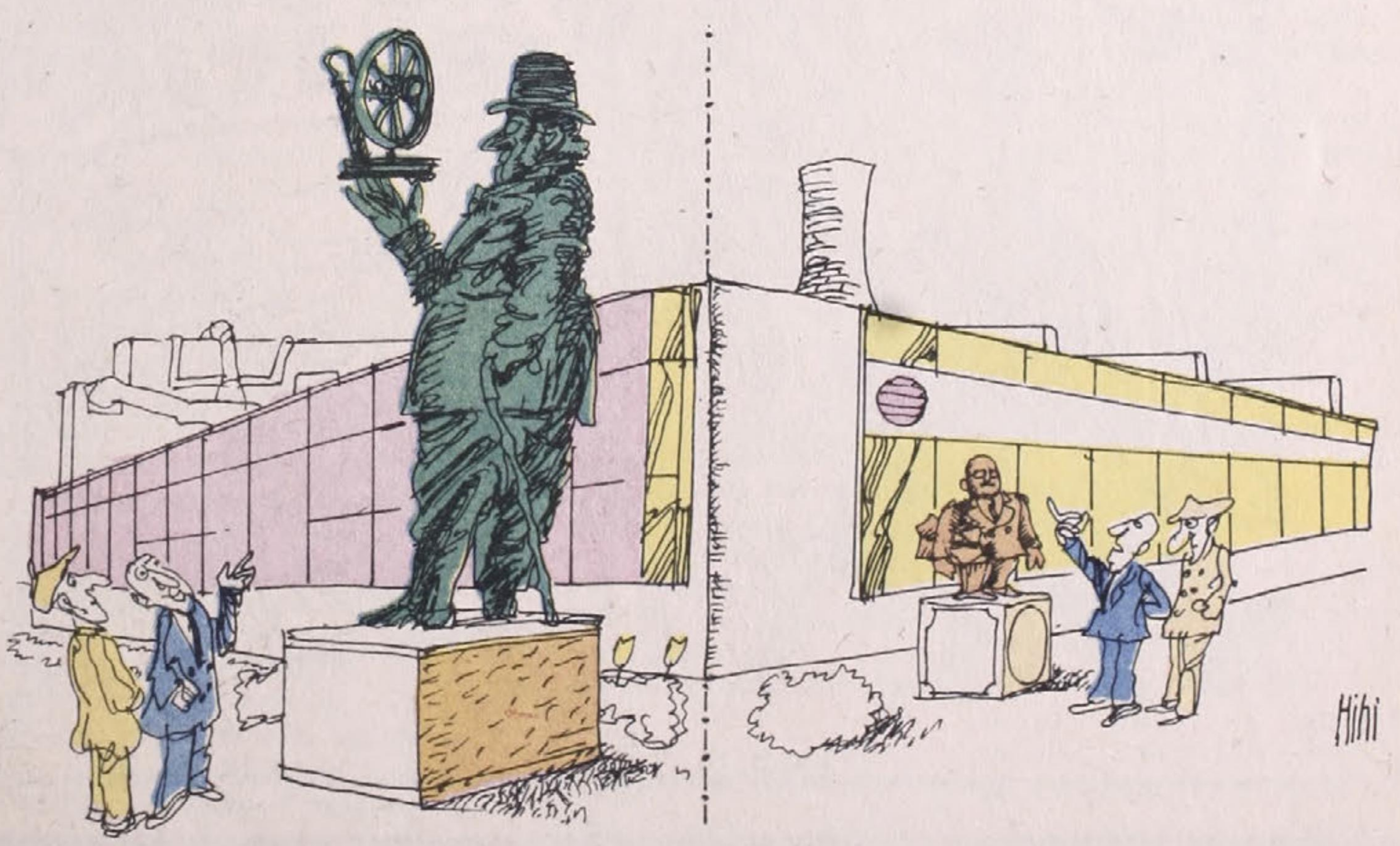
— Pedig így van! Kétezerbe került az az anyag, amiből a mellényedet varrattam. A maradékból pedig egy kosztümöt csináltattam...

*

Két ittas ember botorkál egy fa körül. Egyszerre csak az egyik megszólal:

— Ne csüggedj, komám, nemsokára kikerülünk ebből az erdőből!

SZOBOR ÉS KISPLASZTIKA

– O tette a gyárat naggyá... – Ő meg fizetésképtelenné.

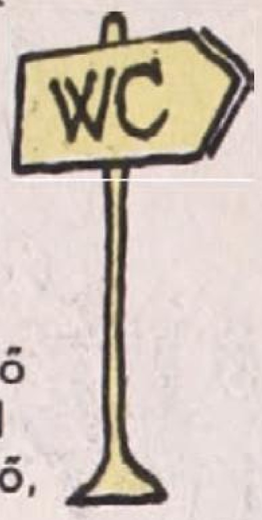
Karpov sóhaja a genfi párosmérkőzésen:

CSAK EZT FÉLBE NE SZAKÍTSÁK...

GYŐRE IMRE:

VILLAMOS

A villamost
ki látta,
mikor bement
a házba,
s a mellék-
helyiséget
kereste
sietve,
ámde a ház-
fel-nem-ügyelő
fél órán belül
nem került elő,
s emiatt
baj történt.
Végül egy kirakat
üvegén keresztül
távozott,
két szaloncukrot
szopogatva,
színjére rátalált
legott,
s tovább indult
a mihaszna,
vezetőjét is
odahagyva,
s ment előre és előre,
a nedves, füves legelőre,
s azóta békén legelész,
míg elviszi
a marhavész.

BAKI BAKI HÁTÁN

Egy „időszámítás *előtt* 860-ból származó karinthiai oklevél"-ről olvasok, s hogy abban már szerepeltek a magyarok. A cikk így folytatódik: *„Árpádék majd csak több mint harminc év múlva lépik át Vereckénél a Kárpátokat."*

A Krisztus előtti 820-as években?! Évszázadokkal — mondjuk — a dákok föltűnése előtt? Nem érthetnők-e be szerényen az időszámítás *utáni* 860-nal?

●

Egy írói nyilatkozatban azt olvasom, hogy *„1954-ben a Kortárs"* visszaadta a szerző egyik elbeszélését.

Meglepő közlés! A mai Kortárs ugyanis, ha emlékezetem nem csal, az ellenforradalom *után* indult, a régi viszont — a Kassáké — még a „ferdület évében" szűnt meg. Az elbeszélést következésképpen csak vagy a Csillag, vagy az Új Hang adhatta vissza az írónak.

●

Mark Twaint — így egyik reggeli lapunk — valaha vendégségbe hívta egy amerikai milliomos. Idézem a cikket: „A házigazda minden fogásnál felsorolta, mi mennyibe kerül, honnan hozatta. Mikor a szőlőre került a sor, a szöveg a következő volt: uraim és hölgyeim, ezt a szőlőt ma *különrepülőgépen* hozattam Olaszországból."

Zseniális milliomos lehetett, akinek már az 1910-ben elhunyt Mark Twain életében is óceánjáró különrepülőgépe volt! Ármost vagy nem Lindberghet illeti a dicsőség, hogy 1927 májusában elsőként repülte át (szőlővel vagy anélkül) az Atlanti-óceánt, vagy — meglehet — nem Mark Twainnel esett meg a történet.

Hanem, teszem azt, *G. B. Shaw*-val.

●

Egy bizonyos áruról azt hallom a szent kasszniban, hogy *„nadrág formájában visszaköszön".*

Ez a „visszaköszön" nekem ma már annyiszor „köszön vissza" (noha én bizistók nem köszöntem neki előre), hogy abban nincs semmi —, hm — visszaköszönet. Ám ettől függetlenül: visszaköszönni, legalábbis régebben, kalappal volt szokásban. A nadrággal való visszaköszönés divatja tagadhatatlanul eredeti.

●

A sztárrá válás legfontosabb feltételeinek egyike — hallom a tengerentúlról, egy ex-honfitársam szájából — a *„külcsiny".*

Igaza van. Egy jó kis véres külcsínnyel lehet a legbiztosabban sztárrá válni. Legalábbis a CIA-ben.

●

„Egy cent, penny, régi magyar réz-egyfilléres, talán rézkopejka ... Móricz Zsigmond néma rézkrajcára az, Arthur Rimbaud halott nyelvéről levett fekete, halálhű jeges *centimes*" — olvasható egy mai magyar költeményben.

Nos, ha 1 centről, 1 pennyről, 1 fillérről (kopejkáról, krajcárról) van szó akkor a francia pénzegység is csak *centime* lehet, nem pedig a többes száma.

●

„Szimptomatikus tünet", „nivellálni a színvonalat" — a pleonazmusokat magas kvalifikációjú nyilatkozó szájából hallom. Nem baj, ha az idegen nyelvet tanuló diák hibát *„vét"* — olvasom hasonló minősítésű orákulum szájából a napisajtóban.

Óh, magasságos Lőrincze! Legalább a *magyar* nyelvben ne *ejtenének* hibát — nem is a diákok, hanem oktatóik oktatói!

●

Egy megemlékezésben olvasom, hogy valaki időnkint sólet-összejöveteleket rendezett. „Ilyenkor hetekig járta a piacokat, hol van a legszebb nagy szemű tarkabab, *hol kapható gersli...*"

Nos, azt a sóletet, melyben gersli — magyar nevén árpakása — is van, *ricset* néven tisztelik.

●

„A múlt képlékeny, csak a jövő szikár" — olvasom egy írói tárcában.

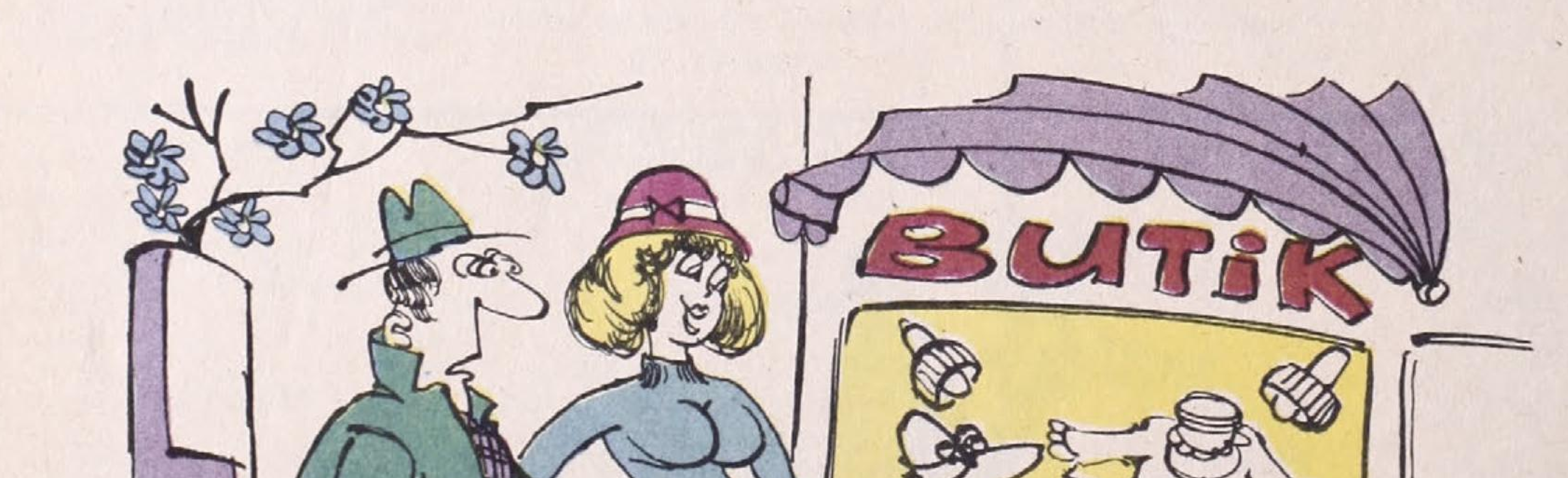
Ha itt helyben agyonütnek, sem vagyok képes megmondani, miért éppen a sovány, magas termet a képlékenység ellentéte. Avagy tán úgy képzelte tollforgató kollégám, hogy a „szikár" a „szilárd" választékosabb alakja?

●

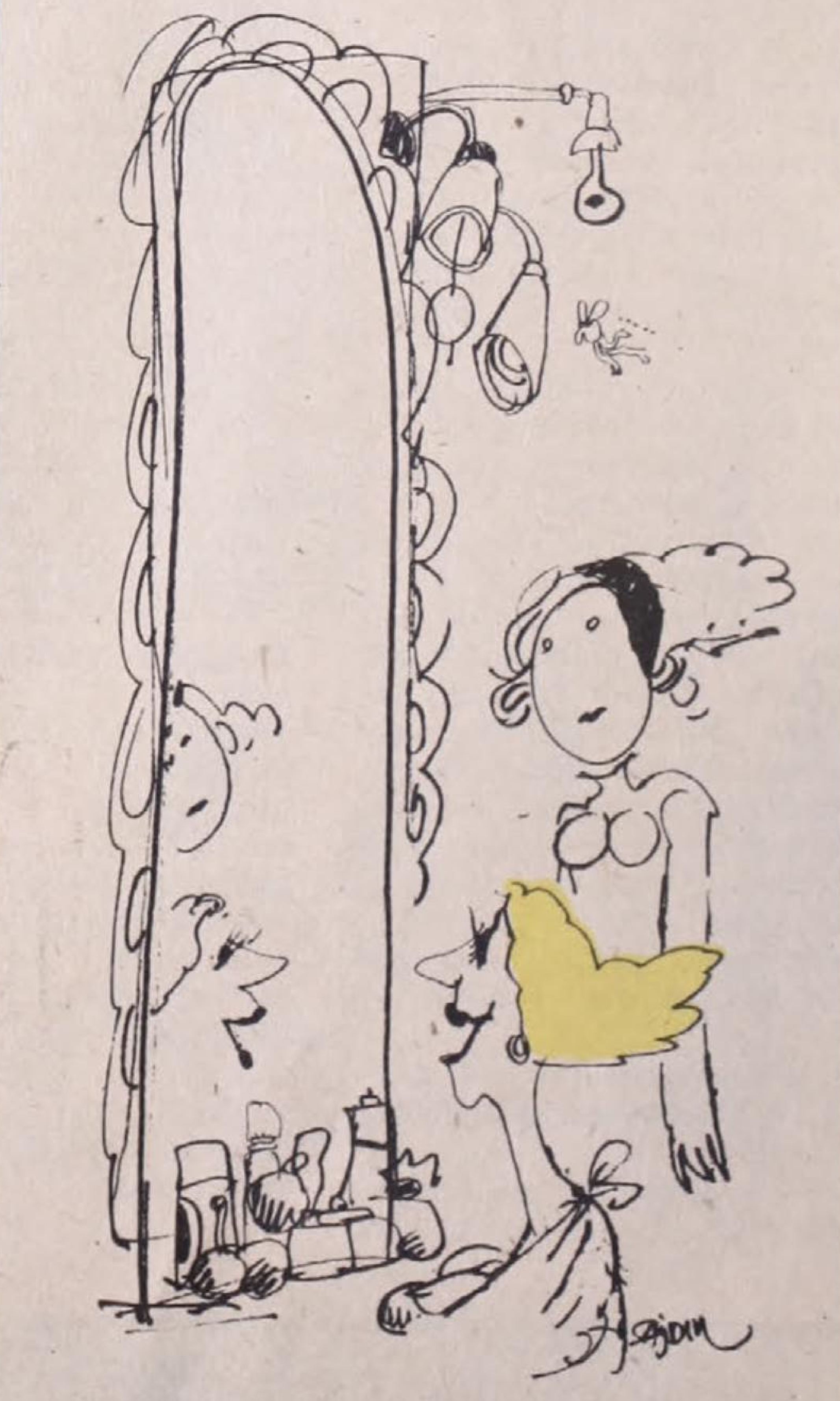
„Letenyerel a kezével Jill Watson" — mondja a sportriporter. Mégpedig a szájával.

Timár György

HA EZ IGY MEGY TOVABB

KOZMETIKA

– Olyan szeretnék lenni, mint Dustin Hoffmann az „Aranyoskám"-ban

Manchester kesergő Székesfehérvárott

JÖTTÜNK, LÁTTUNK, KIESTÜNK!

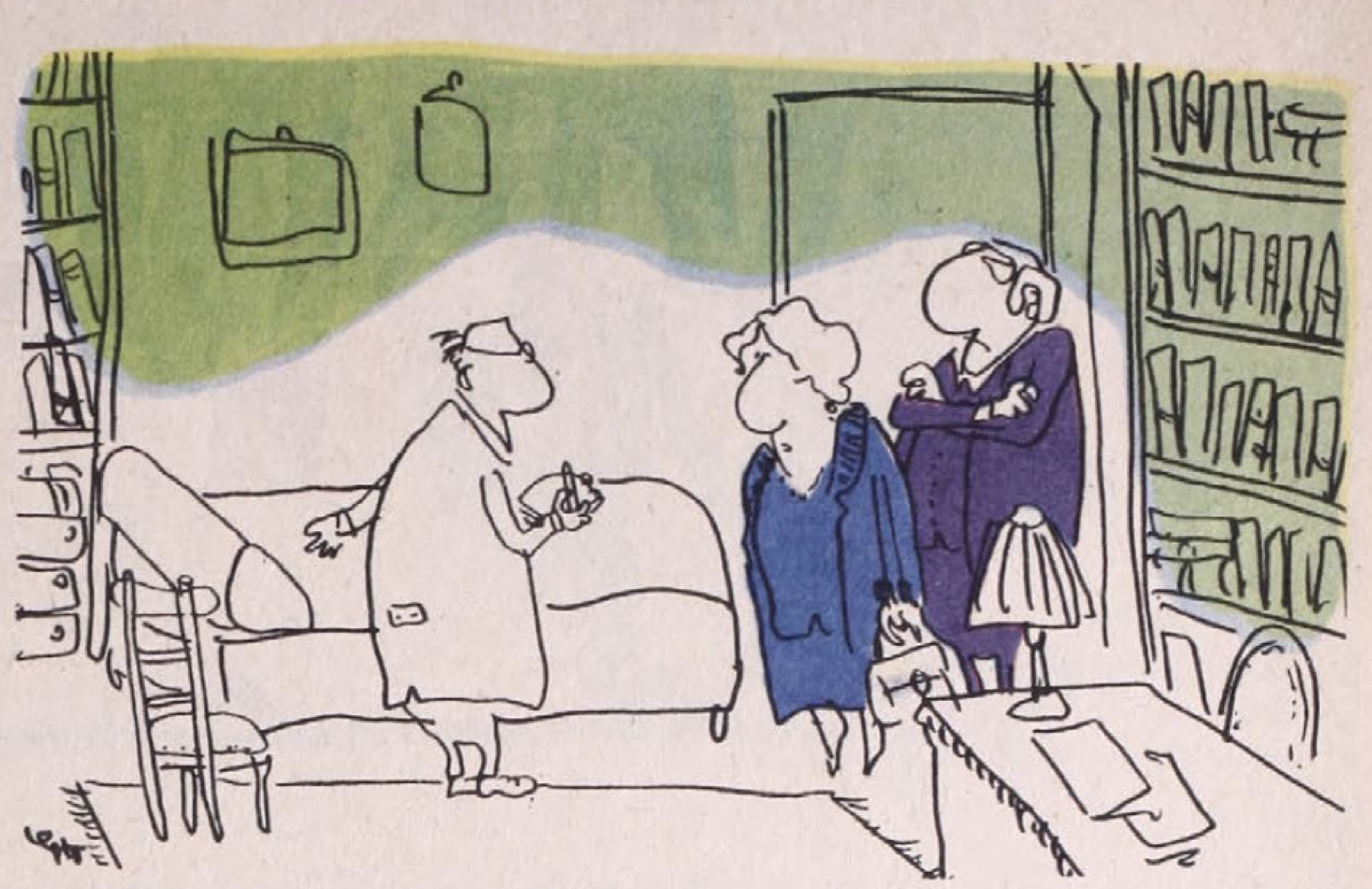
Március 31-től nyári időszámítás

MÁR AZ IS ÖRÖM, HA CSAK AZ ÓRÁT TOLJUK EL

AZ ERDŐ SZÉGYENE

– Nem sül le a bőr a képéről, vén kujon, eddig adta itt a szentéletű remetét!

– A férjem miatt jöttünk, doktor úr! Meg van róla győződve, hogy azonos az AI 43-82-es rendszámú fekete Mercedesszel!

VÍZIÓ

LAKÁSTŰZ MEGELŐZÉS

– Nem hagynak ágyban dohányozni!

TELEFONRONGÁLÓK

Ifj. Vér Gőzös, a Vandál géemká vezetője nem kis büszkeséggel sorolta az eredményeket.

— Az év eddig eltelt három hónapjában a tavalyinál jóval több telefont sikerült harcképtelenné tennünk — mondta, miközben egy csipetnyi dicsekvés is volt a hangjában. — Persze, vannak még hibák.

— Hogy érti azt, hogy harcképtelenné tették a telefonokat? — kérdeztem néhány óra múlva, ugyanis ennyi időbe telt, mire ismét szóhoz jutottam a csodálkozástól. — Talán használhatatlanná?

Ifj. Vér Gőzös, aki meglett fiatalember létére egyszerre két szemmel tekintett a nagyvilágba, akkorát legyintett, hogy az két nyilvános távbeszélő-állomásnak is elég lett volna.

— Használhatatlanná tenni? — kérdezett vissza. — Úgy is lehet mondani, csak annak semmi értelme. Különben is: ahhoz, hogy egy telefon ne működjön, mi teljesen fölöslegesek vagyunk. A telefonok ugyanis — egy szakkönyvben olvastam — képesek maguktól is, vagy akár csak elemi csapás hatására is meghibásodni.

Ránéztem, komolyan gondolja-e, de szinte semmi sem látszott rajta. Csak utólag jöttem rá, hogy ez nem is csoda, hiszen titkolja!

— Amit mi csinálunk, az egy igazi csata a telefonfronton — folytatta a Vandál géemká vezetője.

— Van igény a munkájukra? — kérdeztem, hátha kibújik a szög a zsákból.

— Feltétlenül — mondta ifj. Vér Gőzös. — De mielőtt még ebbe a kelleténél is jobban belemélyednénk, engedje meg, hogy egy családi vonatkozást is említsek.

— Tessék említeni! — mondtam, mert régi elvem, hogyha valakinek családi vonatkozásai vannak, azzal nem szabad vitatkozni.

— Édesapám, id. Vér Gőzös szintén rongáló volt — suttogta a révület határán a Vandál géemká feje. — Persze, az ő idejében még mostohábbak voltak a körülmények, egy készüléknek gyakran ötször is neki kellett futni, míg sikerült teljesen elnémítani.

Kezdett nem tetszeni nekem ez az ifj. Vér Gőzös, csak még arra nem jöttem rá, hogy miért? Mintha csak kitalálta volna a gondolataimat, közbevágott.

— Ne higgye ám, hogy anyagi haszonszerzés vezérel bennünket — mondta és bizonyságul kiürítette a zsebeit. Tíz-tizenkét darab ezresnél valóban nem volt benne több. — Bennünket nem érdekel a pénz. Jó ha van, de még jobb, ha több is akad.

— Mikor dolgoznak? — kérdeztem.

— Mikor hogy — mondta hetykén. — De nem ez a lényeg, hanem a szervezettség. Míg korábban mindenki ott rongált, ahol tudott, mára a mi munkánk is iparszerűvé vált. Régebben még előfordult, hogy valamely kollégánk olyan készüléket tett tönkre, amelyet éppen csak egy félórával korábban rongált meg egy másik társunk. Ez, ne haragudjon uram, ez pazarlás! Mi nem vagyunk olyan gazdagok, hogy egy fülkét egymás-után kétszer is megrongáljunk!

— Miért csinálják? — tettem föl a költői kérdést.

— Miért fú a szél? — kérdezte ellágyulva ifj. Vér Gőzös. — Miért forog a föld? Vannak kérdések, melyekre a válasz magától értetődő. Már említettem, hogy nem a haszonvágy hajt bennünket, ebben némiképp hasonlítunk a népgazdaság nagyobbik hányadához.

— Hanem mi?

Ifj. Vér Gőzös a homlokát ráncolta, de azután erre is ráunt és abbahagyta.

— Nézze uram — mondta, miközben egy normál á-hangot próbált meg utánozni. — Nekünk, akik a Vandál géemkába tömörültünk, ez szórakozás. Nem olyan jó, mint a tévében a Kapcsoltam, de azért ez is elmegy.

— Arra még nem gondoltak, hogy valami értelmes dologhoz fogjanak? — szegeztem neki a kérdést.

— Dehogynem — mondta azon a búgó hangon, amely normális körülmények között csupán a működő telefonok sajátja. — Úgy tervezzük, hogy felvesszük a kapcsolatot a Postával.

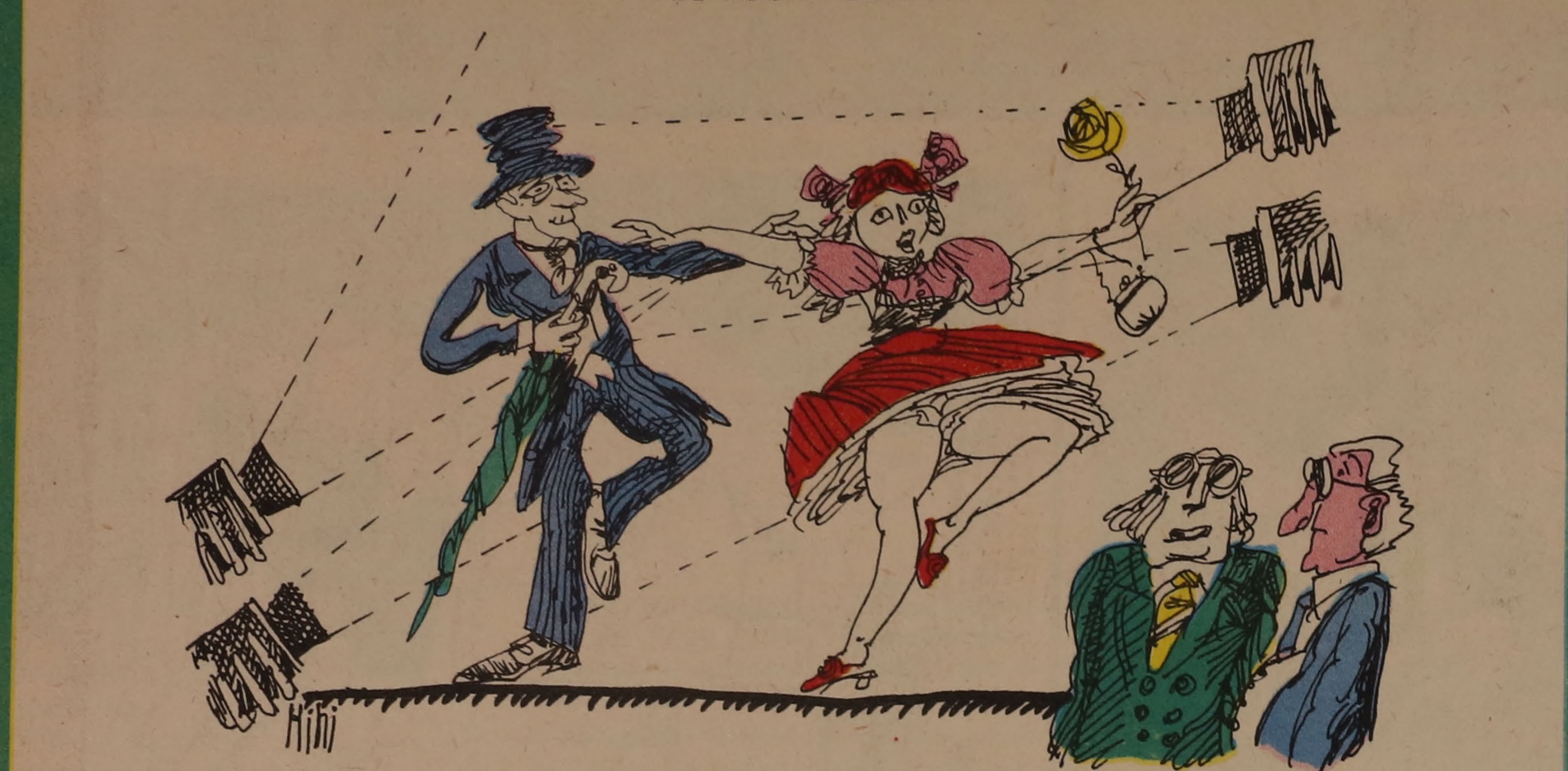
— A Postával? Miért?

— Hogy állítsanak üzembe az eddiginél lényegesen több telefont! — mosolygott ifj. Vér Gőzös. — Ha több telefon lenne, mi is többet rongálhatnánk.

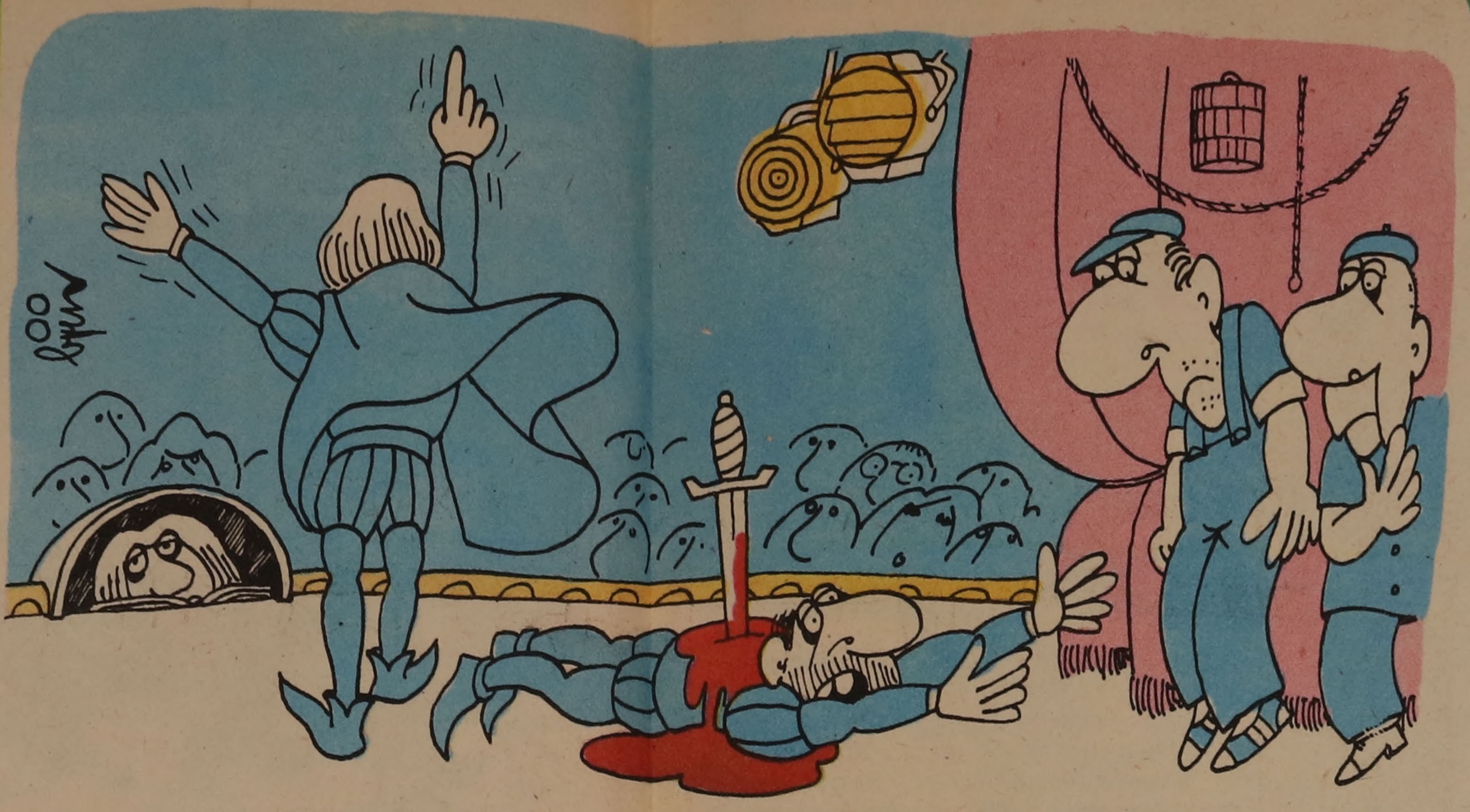
Föld S. Péter

FÜGGÖNY

AI L–ROUND SZINHÁZ

– Délután Brechtet, este Piros bugyellárist játszunk!

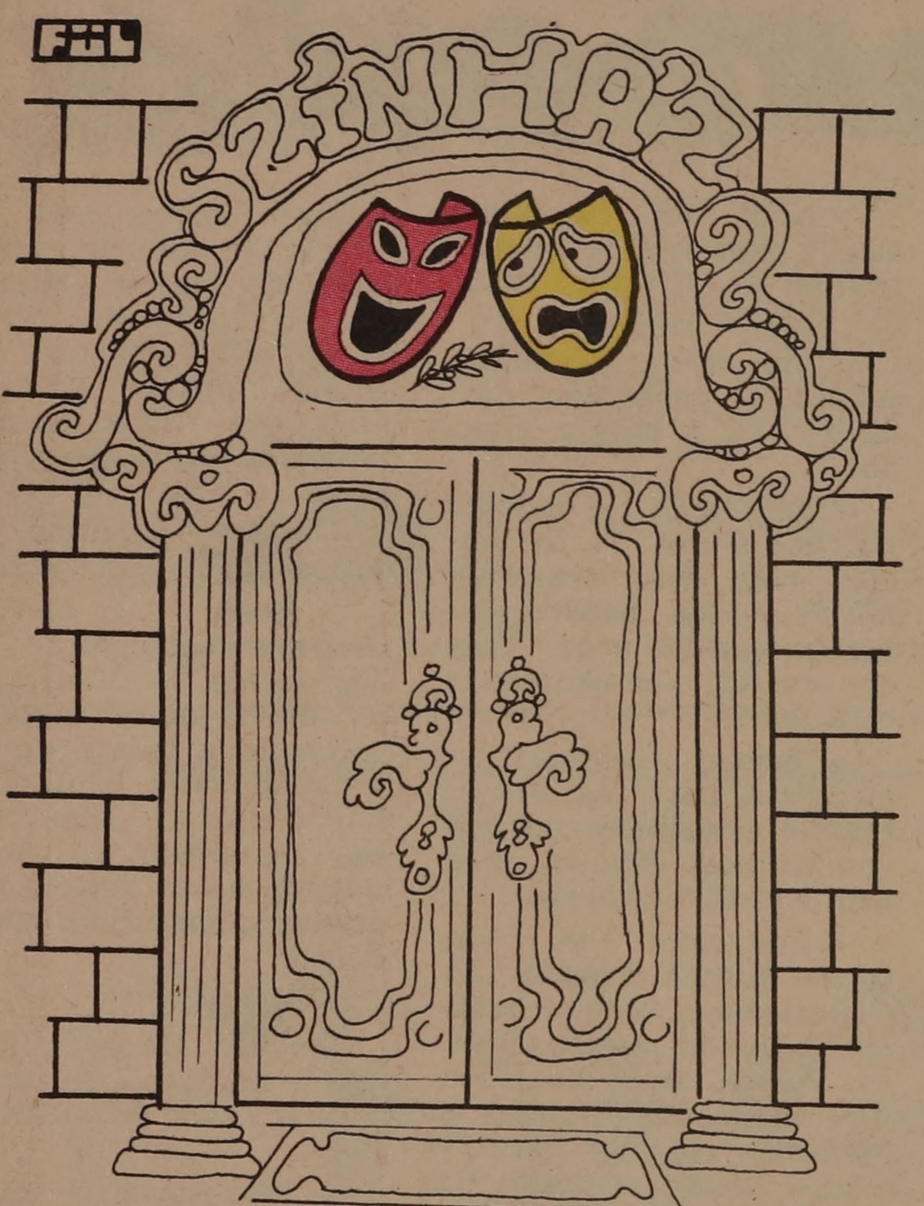
– Húzzanak ki innen, emberek! Még a szinkronba is ki kell rohannom . . .

BÚCSÚELŐADÁS

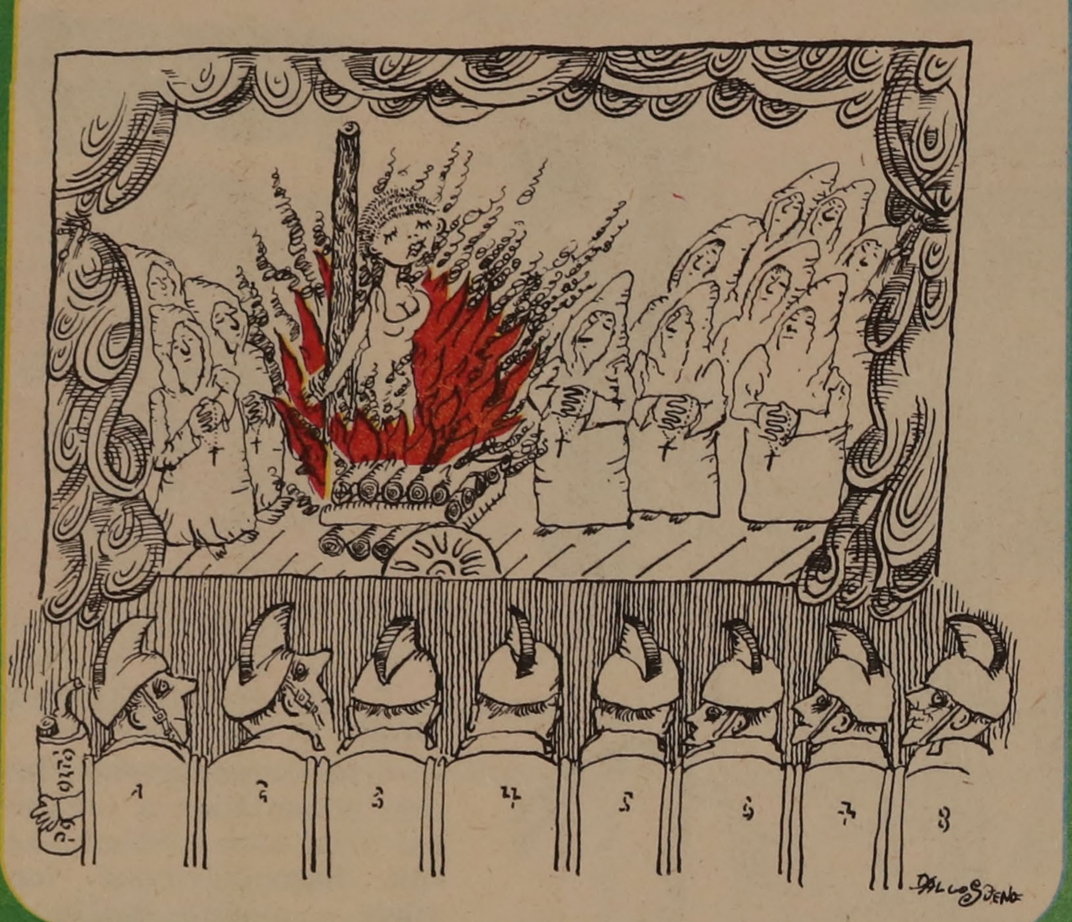
– „Tűrj békességgel!"

VESZÉLYHELYZET

– Maga még nevet, mert nem tudja, ki jön ide igazgatónak!

SZENT JOHANNA ÉS KÖZÖNSÉGE

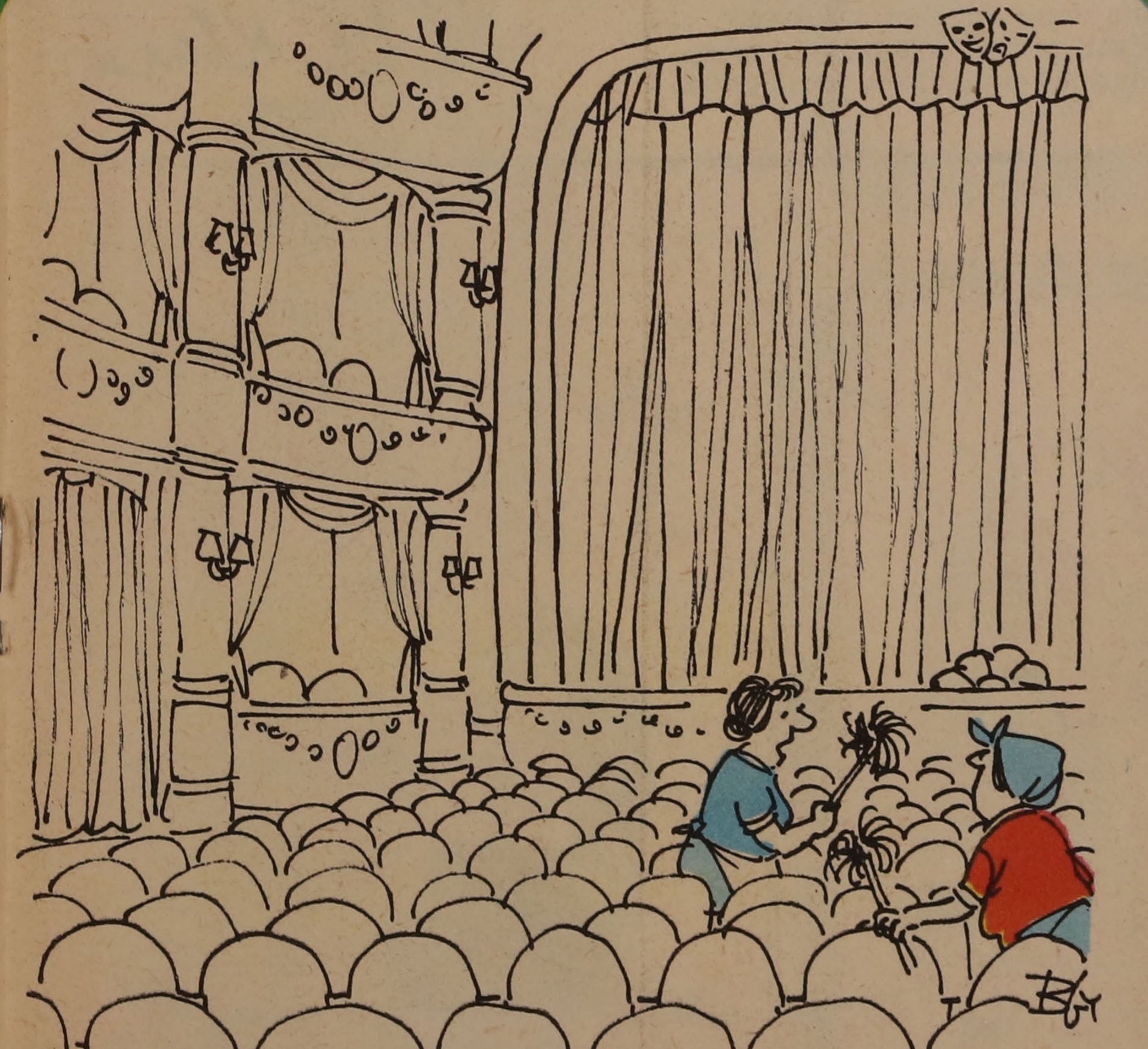
– Jelen pillanatban az ügyelőnk beteg és Hamlet ugrott be a szerepébe . . .

VIVMÁNY

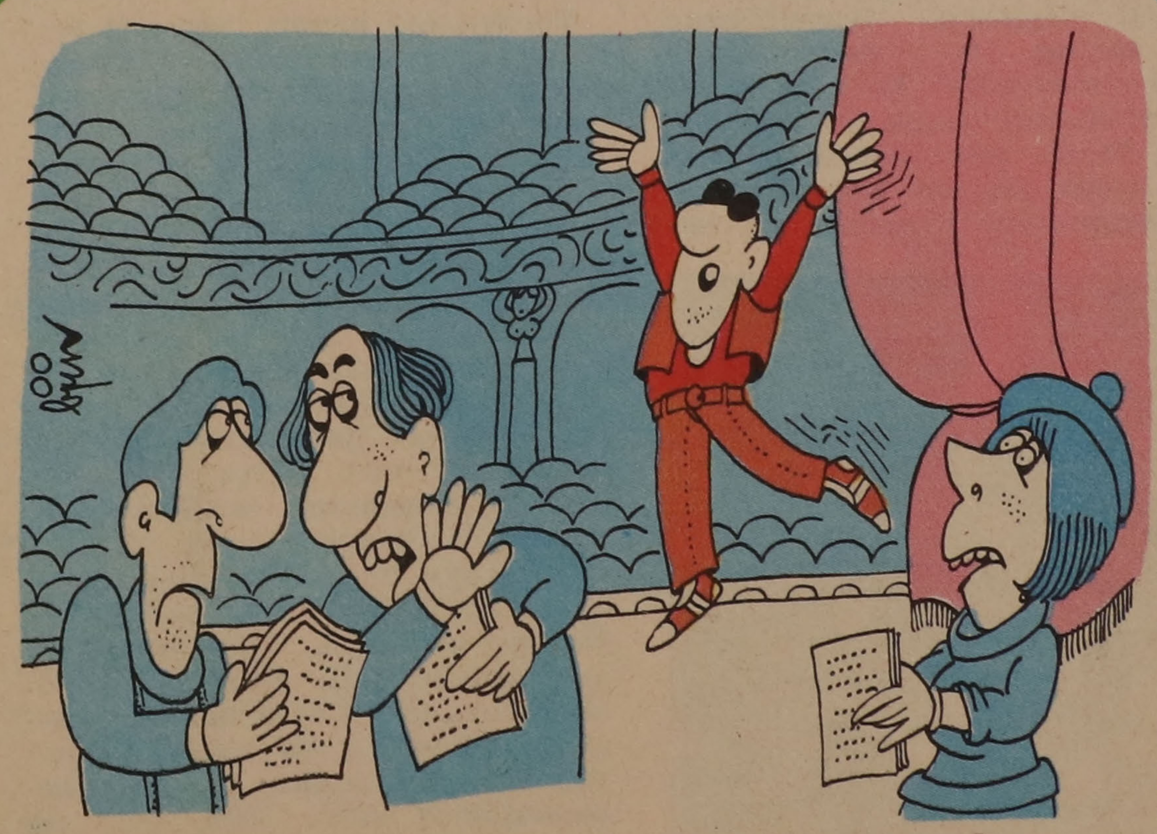

PANTOMIM

– Nagy fiatalítást csinál az új főrendező, még a függöny ráncait is fel akarja varratni!

– Ajjaj, végünk van! A rendezőnknek megint látomása támadt . . .

Csak úgy firkálgatok

JOGI ESTEK

Palkó harmadik általánosba jár és örökké harcban áll a napközis tanító nénivel. Palkó ugyanis aktív és tevékeny ember, ha feladatot kap, boldogan megcsinálja, ha unatkozik, rossz mint az ördög. Palkóról még az is tudnivaló, hogy a zsebpénzéért komolyan megdolgozik, mosogatásért, cipőpucolásért, zoknimosásért kap megfelelő tiszteletdíjat. A keresetéből fedezi testi-lelki szükségleteit, a rágógumit, tízórait, tejet, kiflit és a színházat. Palkó imád a gyerekszínházba járni és legutóbb is befizetett az iskolában potom húsz forintot egy jegyért.

A napköziből indultak a csoportok a színházba, beállt a külön autóbusz és Palkó jámbor jógyerekként várt az indulásra. Ekkor szívbéli jóbarátja, Attila azt mondta, hogy Palkó, gyere focizni. Palkó azt mondta, hogy nem megyek, mert mindjárt indulunk a színházba. Attila azt mondta, hogy az még rengeteg idő, no, gyere. Palkó azt felelte, hogy nem megy. De gyere, — mondta Attila és nagyobb nyomaték kedvéért jót rántott Palkó kabátja ujján. A kabát elszakadt. Palkónak egy iskolai verekedésben tavaly is már elszakadt egy kabátja és otthon nagyon kikapott érte. Nyilván ezért a szakításért sem fogják ünnepelni. Palkó tehát dühbe jött és alaposan megharapta Attila kezét. Attila a harapás fájdalmas mérgében egy hatalmasat ütött és Palkónak eleredt az orra vére.

A tanító néni abban a pillanatban érkezett, amikor a két barát már a földön teperte és rúgta egymást. És hiába mondták a szemtanúk, hogy Attila tépett először, „ismerem én az embereimet!" — kiáltással megragadta Palkó karját.

— Ide figyelj, te jómadár. Most már elég legyen. Nem jössz színházba. Attila elment a színházba, a tanító néni elment a színházba, az egész osztály elment a színházba, csak Palkónak kellett beülnie egész délutánra az elsősök napközijébe.

— Ennyi történt — fejezte be az elbeszélést Palkó mamája. — És a gyerek azóta sír és tombol és elégtételt akar...

— Nézd — mondtam, — nagyon nehéz ügy. A pedagógusnak, valamivel mégiscsak fegyelmeznie kell, ha nem is a legokosabb a kultúra-megvonás. És nem kezdhet nyomozást minden verekedésben. Persze egy kilencéves gyerek lelkét nagyon megrázza az igazságtalanság, meginog a felnőttekbe vetett hitük, az ilyen lelki sérülések...

— Ugyan — legyintett türelmetlenül a mama, — semmi lelkizés, semmi sérülés. Palkó azt mondja, hogy a jegy ára, a húsz forint visszajár neki...

Korunk embere.

GYUFASKATULYA

A turistacsoport megérkezett Tokióba, az elegáns szállodába. Az idegenvezető összeterelte a hölgyeket és urakat és a következő információt adta:

— Tekintettel arra, hogy Tokióban nincsenek utcanevek, ha önök elcsellengenek a városban, nagyon nehezen fognak ide visszatalálni, ha egyáltalán visszatalálnak. Tokiónak tizenegymillió lakosa van és egyik szélétől a másikig hatvan kilométer. Ha Önök megpróbálják kimondani a szállodájuk nevét, azt senki sem fogja megérteni. De valamennyien kapnak egy doboz gyufát. A címkén a szálloda reklámja van. Ha önök bárhol taxiba ülnek és felmutatják ezt a dobozt, a sofőr elhozza önöket a szállodába.

Így is történt. A turisták elmentek a Kabuki Színházba, sétáltak a Ginzán, megnézték az Aszakusza bazárt, vásároltak a Maruzen áruházban és ha elfáradtak, beültek egy taxiba, felmutatták a gyufaskatulyát és a taxi negyedóra alatt elhozta őket a szállodájukba.

Történt egy napon, hogy két turistanő elgyönyörködött a pagodákban és sziklakertekben, majd beült egy taxiba és vissza akart jutni a szállodába. „Hej" — mondta a taxisofőr, ami japánul igent jelent és vidáman elindult velük. Futottak, futottak, hidakon, aluljárókon, felüljárókon, az egysínű vasút alatt, az Ueno park mellett, már kinn jártak a kikötőben és mindig mentek és mentek és mentek és a két ijedt turistanő már nem tudta hová legyen. Időnként egyikük előrehajolt és felmutatta a sofőrnek a gyufadobozt, aki ismét hangos hej kiáltással biztatta őket. A taxióra már rémületes összeget mutatott, a táj egyre ismeretlenebb lett, eltűntek a kis lampionos utcák és a belváros ragyogó fényei... és akkor végre, végre megállt a taxi egy irdatlan épülettömeg előtt. „Hej, hej" — mondta jókedvűen a sofőr, megérkeztünk, kiszállás.

A gyufagyárhoz vitte őket.

RAVASZ TURISTA

Barátunk huszonöt éves házassági évfordulóját Isztambulban akarta megünnepelni. Kiváltotta a turistaútlevelet, felültek a repülőgépre és leszálltak Isztambulban. Foglalt szállodaszobájuk is volt, még Pesten megrendelték.

Itthon barátaik már jóelőre figyelmeztették, hogy vigyázzon, mert az isztambuli taxisofőrök nagy vagányok. De hát taxi mindenképpen kellett. Kerítettek is egyet, berakták a bőröndjeiket és bemondták a szálloda címét. A repülőtértől egy darabig még követni tudta térképén az útvonalat, de hamarosan meglepő irányokba kanyarodott velük a taxi. Hol a Kék Mecsetet látták, hol a Galata hidat, hol a Jedikulát, hol a Topkapi szerájt, csak a szálloda nem volt sehol. Próbált a taxisofőrrel értekezni, mutogatott a térképen, de az effendi csak vitte, vitte.

— Rá fog menni az egész turistapénzünk erre a taxizásra — aggodalmaskodott a feleség. — Előre kellett volna kialkudni az árat. Rodostóig visz el ez minket, vagy Izmirig.

— Csak vigyen — mosolygott a férj. — Nem lesz semmi baj. Vagyok olyan vagány, mint ő.

Végül is megérkeztek a szállodához. A férj intett egy szállodai alkalmazottnak, hogy vigye a csomagokat és ő maga, feleségét magával húzva, elindult befelé a szállodába. A taxisofőr ijedten utána, hogy mi lesz a pénzzel? A magyar turista odament a recepcióhoz, bemutatkozott, megkérdezte rendben van-e a szoba, majd könnyedén megjegyezte:

— Még nem váltottam át a pénzemet, legyen szíves a taxisofőrt kifizetni és a költséget a számlámra írni. A repülőtérről hozott minket ide...

A taxisofőr mondott egy összeget, a portás megnézett egy táblázatot és a fejét rázta. A taxisofőr kissé emeltebb hangon említette újra az összeget, a portás még emeltebb hangon mondott egy másik számot. Ez már persze a magyar turistákra nem tartozott. Ők mentek a lift felé, a csomagjuk után. Az első pofont a liftajtóból látták. A többire nem voltak kíváncsiak.

MAGYARÁZAT

Lakóházunk kínos meglepetésre ébredt. Az egész környéken állványokat húztak fel, hatalmas függönyökkel zárták el a lakásokból a levegőt és a fényt. Senki nem tud semmit, IKV, tanács semmit sem mondott a nyomorult lakóknak, mi készül itt, meddig tart, minek lesz. Az állványzat elé még takaros kunyhókat is építettek,

kéménnyel, ajtóval, ablakkal. Ez meg mirevaló?

— Oda húzódnak majd be a dolgozók a sörüket meginni — vélte valaki.

— Ugyan, nem olyan szégyenlősek, megisszák az utcán is.

— Igen, de ha esik az eső!

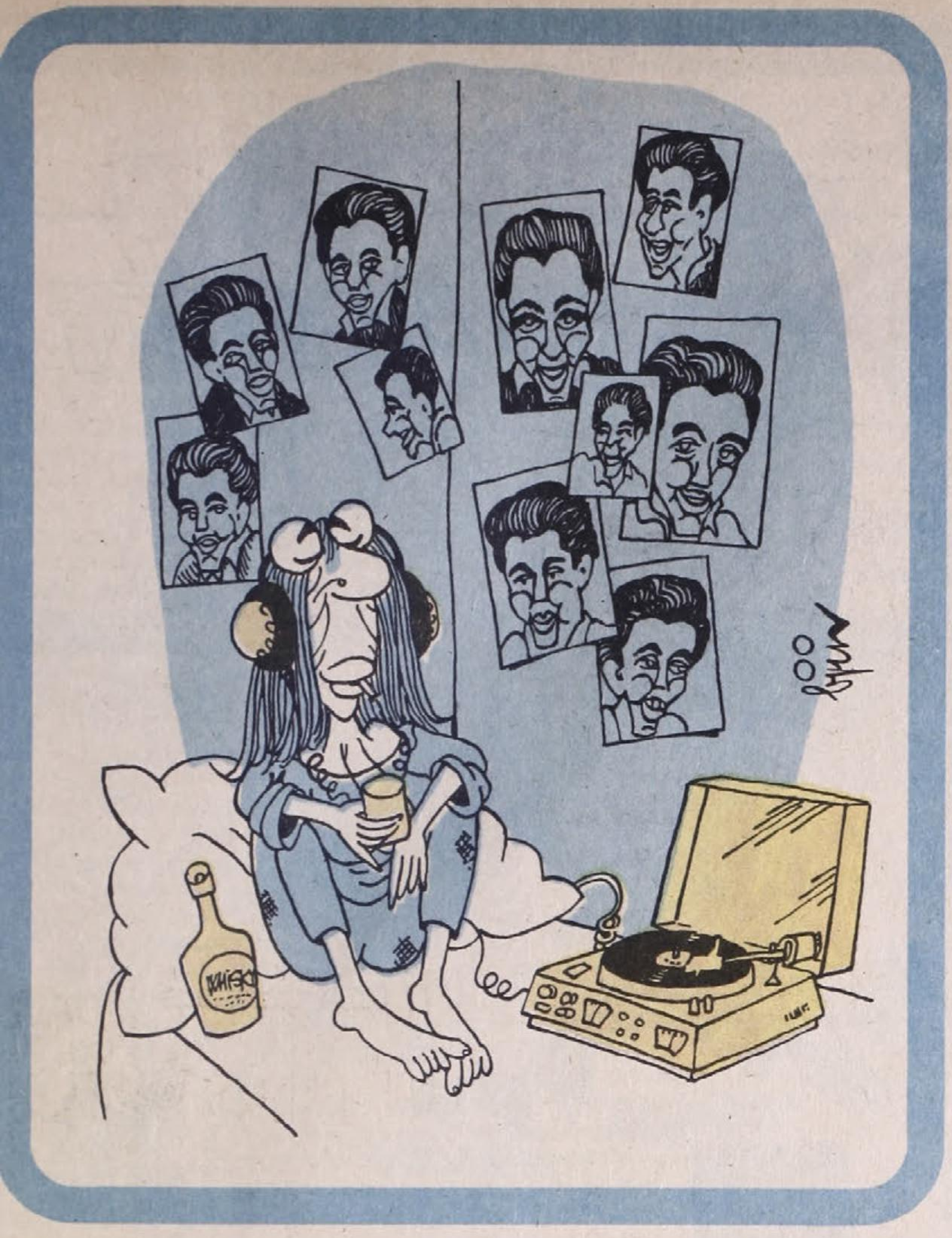
Fehér Klára

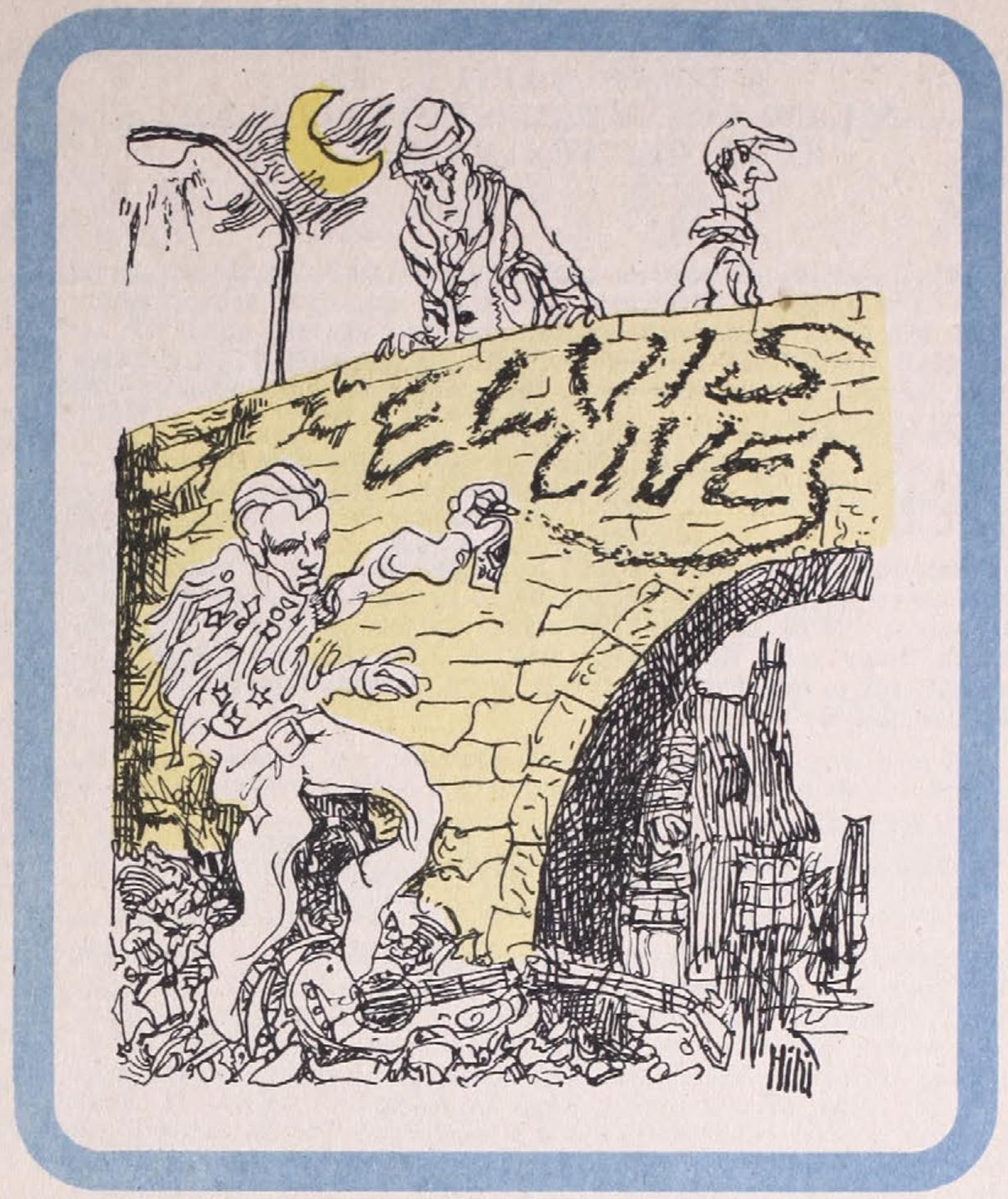

– Amikor összeházasodtunk, akkor csak egy kedvenc újságod volt.

BALAZS-PIRI
HEGEDŰS
DALLOS
SAJDIK
LEHOCZKI

Elvis

REJTŐ-FEJTŐ REJTVÉNY

A LUDAS MATYI ÉS AZ ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATA

Nyolcvan évvel ezelőtt, 1905. március 29-én született Rejtő Jenő, más néven P. Howard, számtalan humoros kalandregény írója. Mint azt már előző számunkban is jeleztük, ebből az alkalomból Rejtő-fejtő Rejtvénnyel állítunk emléket Piszkos Fred, Fülig Jimmy és sok más neves hős szülőatyja emlékének.

Az alábbiakban öt rövid idézetet találnak olvasóink. Az öt közül négy egy-egy Rejtő-regény néhány mondata. Az ötödiket — férfiasan bevalljuk — magunk ötlöttük ki: ez lesz tehát a kakukktojás.

Minden egyes idézet mellett lesz egy szám. Azt a számot kell nyílt levelezőlapra felírni és április 10-ig szerkesztőségünk címére (Budapest, 1977.) elküldeni, amelyhez tartozó idézetről úgy gondolják, hogy nem Rejtő Jenő írta. A levelezőlapra kérjük, ragasszák fel a rejtvényszelvényt is, mert a megfejtéseket csak így fogadhatjuk el.

S még mielőtt a lényegről elfeledkeznénk: a helyes megfejtést beküldők között 10 darab, egyenként 500 forint értékű könyvcsomagot sorsolunk ki.

Most pedig következzenek az idézetek:

1 *Gorcsev Iván, a Rangoon teherhajó matróza még huszonegy éves sem volt, midőn elnyerte a fizikai Nobel-díjat. Ilyen nagy jelentőségű tudományos jutalmat e poétikusan ifjú korban megszerezni példátlan nagyszerű teljesítmény, még akkor is, ha egyesek előtt talán szépséghibának tűnik, majd, hogy Gorcsev Iván a fizikai Nobel-díjat a makaó nevű kártyajátékon nyerte el, Noah Bertinus professzortól, akinek ezt a kitüntetés Stockholmban, néhány nappal előbb a svéd király nyújtotta át, de végre is a kákán csomót keresők nem számítanak; a lényeg a fő: hogy Gorcsev Iván igenis huszonegy éves korában elnyerte a Nobel-díjat.*

2 Négy különböző nemzetiség képviselője volt egy asztalnál: egy amerikai gyalogos, egy francia őrvezető, egy angol géppuskás és egy orosz hússaláta. A gyalogos, az őrvezető és a géppuskás a padon foglaltak helyet, a hússaláta az asztalon, egy tálban.

3

— Uram! A késemért jöttem!
— Hol hagyta?
— Valami matrózban.
— Milyen kés volt?
— Acél. Keskeny penge, kisé hajlott. Nem látta?
— Várjunk ... Csak lassan kérem ... Milyen volt a nyele?
— Kagyló.
— Hány részből?
— Egy darabból készült.
— Akkor nincs baj. Megvan a kés!
— Hol?
— A hátamban.

4 Amikor egy komplett asztali ugrócsoport zúgott el közvetlenül a feje mellett, az addig meglehetősen enerváltnak tűnő fiatalember felemelkedett az asztal mellől. Ezt követően olyan dolgok történtek, amilyenekről a Gyorspofonhoz címzett kocsma közönsége legföljebb ha légiós regényekben olvashatott. A cingárnak tűnő fiatalember ugyanis mintegy harminchét percen keresztül verte az ivó közönségét, majd helyreállt a rend, csak ennyit mondott: — Uraim, azt hiszem most már valamennyire ismerjük egymást. A nevem egyébként Csülök, de minden más megoldás is érdekel.

5 *— Pénzt vagy életet!*
— Életet!
A revolveres merénylő ettől a választól úgy megijedt, hogy visszahőkölt. A számtalanszor elhangzó támadó felszólításra amióta világ a világ, először hangzott el a fenti válasz.

REJTŐ-REJTVÉNY SZELVÉNY

AZ OLVASÓ OLDALA

ROSSZ VICC

Tavaly decemberben vettem egy Tatramat típusú automata mosógépet. A gép egy hónapon belül — valószínűleg gyári hiba miatt — elromlott. A KELGA szerelője csak ránézett, s közölte: „Nincs alkatrész." Telefonon történt többszöri érdeklődésemre a válasz nagyon udvarias, de nemleges volt. Sőt, megtudtam azt is, hogy gépek ugyan jöttek, de a zavartalan üzemeltetéshez szükséges alkatrész-utánpótlás nem érkezett meg. Vigasztalásként elmondták, hogy 30 nap után cserelehetőségem nyílik.

Végre 1985. február 18-án letelt a 30 nap. A gép jótállási jegyével bementünk a KELGA-hoz. Az ügyintéző első kérdése az volt, hogy beszállítottuk-e már a gépet? Természetesen ez nem történt meg, hiszen a harmincadik nap hétfőre esett, tehát pénteken hiába is mentünk volna. (A KELGA ugyanis egy héten egyszer, pénteken szállít vissza.)

Ezért meg kell várnunk az újabb pénteket, amikor is 9 és 15 óra között valamikor elszállítják a hibás gépet. Majd újra bemehetünk a KELGA-hoz a csereutalványért — személyi igazolvány kíséretében —, ezután a következő hét első napján elmehetünk az üzletbe, az utalványért vehetünk egy újabb mosógépet, majd újra kérhetünk egy nap szabadságot, várni, hogy 9 és 15 óra között kihozzák az új masinát. És ez még nem elég, mert egy következő alkalommal — ismét 9—15 óra között! — szerelőre is kell várni, hogy üzembehelyezze, mert csak úgy érvényes a jótállás.

Egy hónapig négy emberre — két kisiskolás gyermekem van — a napi 9 órás munka, bevásárlás, főzés, mosogatás stb. után „szabadidőmben", vagyis éjjel moshattam kézzel. Plusz 5 nap szabadság, s a lebonyolítás miatti szaladgálás. Hát nem rossz ez még viccnek is?

Széplaki Györgyné
Budapest II., Erőd u. 18. 1027

IDŐ, PÉNZ, OTP

1

Laikus fejjel úgy gondolom, hogy a számítógép leegyszerűsíti és meggyorsítja az idegölő adatfeldolgozás manuális munkáit. Ha tévedek, világosítsanak fel: miért adunk ki sok pénzt ezekre a masinákra, ha több mint négy hónap kell ahhoz, hogy egy szerény OTP-fiókból 500 forint eljusson a „lakossághoz"?

Tavaly október 24-én megszüntettem Ifjúsági Takarékbetétemet, mert sürgősen szükségem volt a pénzre. Mindössze 4000 forintot fizettem be addig, de csak 3500 forintot kaptam, mondván, hogy az október 10-én feladott 500 forint még nem ért oda. Na jó, két hét ide vagy oda, még meg lehet érteni. Közölték velem, hogy a fennmaradó 500 forintot postán kapom meg.

Most március 5-e van, és még nem ért ide október óta. Bezzeg, ha részletfizetést felejti el a kedves ügyfél! Szóval számítgéppel 4 hónap. Kicsit furcsa, nem?

Az Ifjúsági Takarékbetét száma: 60 700 37258

OTP fiók: VII., Majakovszkij u. 4. 47.

Kosikné Szegedi Zsuzsanna
Budapest VII., Wesselényi u. 57.
1077

2

Évek óta tudom, hogy kis hazánkban lassan mendegélnek a dolgok, de amit most tapasztaltam az OTP-nél, az egészen elképesztő.

Kisebb lakásba költözöm, és ezért az IKV-tól lakáshasználatbavételi díjat kellene kapnom, melynek átutalásáról már január elején gondoskodtak. Február közepén érdeklődtem a pénz felől, s azt közölték, hogy átutalták, majd kapok értesítést az OTP-től.

Miután a pénz a mai napig (március 1.) nincs az OTP illetékes fiókjánál, újból érdeklődtem az IKV-nál Az ottani ügyintéző telefonjára azt közölték az OTP-nel, hogy az IKV-tól február 14-én leemelték az összeget, de két hét „átfutási időbe" telik, amíg azt kifizetik.

Eltűnődtem ezen. Vajon milyen OTP ügyrendi szabályzat írja elő, hogy egy ügyet félig elintézzenek, aztán körülbelül két hét „átfutási időt" hagyjanak ki, ezután (vagy még később) újra elővéve átutalják a pénzt a kedvezményezettnek.

Ez a két hét vajon mire kell? Hogy az egyik íróasztaltól teknősbéka tempóban „átfusson" az ügyirat a másikhoz? Mivel magam is 35 évig dolgoztam bankban, elképzelni sem tudom, mi lett volna, ha annak idején ilyen féllábas elintézést prezentálok a főnökömnek!

Balázs Károlyné
Budapest XII., Nagyenyed u. 5.
1123

TÜCSÖK és BOGÁR

Megbízható 30 éves férfi, főállással, jogosítvánnyal, egész napos szabad idővel munkát vállal. »Min-

Irigyeljük a 30 éves megbízhatót: az a főállása, hogy egész nap szabad!

(A Magyar Nemzet apróhirdetései közül merítette Vass Gábor)

Nőnapra szeretettel

virágüzlet

Cím: Cinkotai temető

Kedves?
(Beküldte Iván Imréné, gödöllői olvasónk)

Francia ubasaláorkta

Dolgozni csak pontosan, szépen . . .

(A Szakácskönyv XI. kiadásában lelte Németh János)

végezni, és nem szabad megengedni, hogy a sérült teste kihüljön. Semmi körülmények között nem szabad a sérültet beásni a földbe, ez nemcsak haszontalan, hanem káros is.

Végre ebben a fontos kérdésben is tisztán látunk!

(A „Vákuumberendezések üzemeltetése" című kötetben bukkant rá Bencsik László)

cellulózgyárának 600 millió forint beruházást igénylő kapacitásbővítő rekonstrukciója. Eredményeként a jelenlegi húszezer tonnáról tizenháromezer tonnára emelkedik az üzem fehérített cellulóz termelése. A munkákat több lépcsőben, szakaszosan

Rekonstrukció magyar módra!

(A Magyar Nemzetben találta Zsolnai Ede)

lágcsúcsa (1:58.14) volt. Poljanszkij 1967. március 20-án született egy Novoszibirszk melletti kis faluban. Előző nap a 100 m-es hátúszást új szovjet csúccsal nyerte (55.47). A 18. évét még be nem töl-

Hiába, korán kell kezdeni!

(A Népsportból ollózta Varga László, miskolci olvasónk)

● 24 ÉVES, 178 CM MAGAS, bajuszos, természetet, utazást kedvelő fiú keresi hasonló adottságú lányok ismeretségét, 25 éves

Bajszos lányok, itt a nagy sanszotok!

(Az Expresszben fedezte fel Tóth Gábor, szolnoki olvasónk)

a csukából, s közben északnak nézett, szemét hosszan lehunyva, mintha bántaná a havas puszta tündöklése. Ta-

Mi értjük: átlátszó volt a szemhéja!

(A Népszavában találta Horváth József Norbert, érdi olvasónk)

VIADUKT
Színes magyar–amerikai–NSZK film *Rendezte: Simó Sándor*
Matuska Szilveszterről, az 1931-es hírhedt hortobágyi vonatrobbantás tettéséről szól a film. Arra a kérdésre keres választ, hogy hogyan következhetett

Bágynak -bágy, csak nem Horto-, hanem Biator-

(Az iskolák számára készült filmajánló jegyzékben lelte Somlai Béla)

CSIPOGÓ KERESTETIK

Rokkantnyugdíjas vagyok. Érdeklődöm, hol vásárolhatnék dinamós zseblámpát, köznyelven csipogó a neve. Az egész szerkezet elfér az ember tenyerében, s hüvelykujjal gerjeszthető. Ennek hatására a belül elhelyezett kis dinamó áramot szolgáltat. Egy jó állapotú, használt csipogó is megfelelne.

Szentpéteri Sándor
Kiszombor
Pollner Kálmán u. 38.
6775

HAZAFELÉ

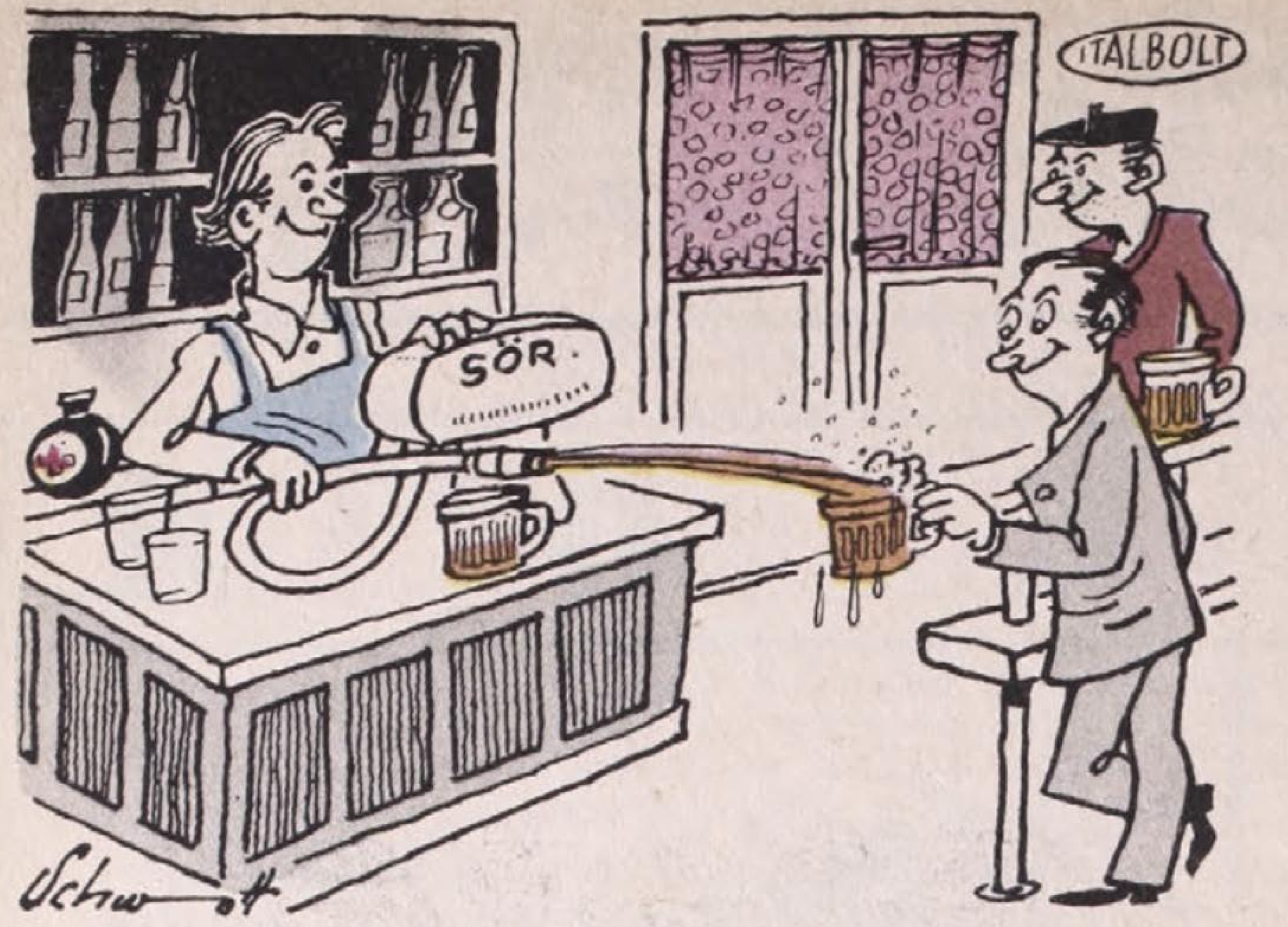
című rejtvényünk megfejtése:

— Azt én is tudom biztos, úr, csak azt nem tudom, hogy hol lakom.

200—200 forintot nyert:

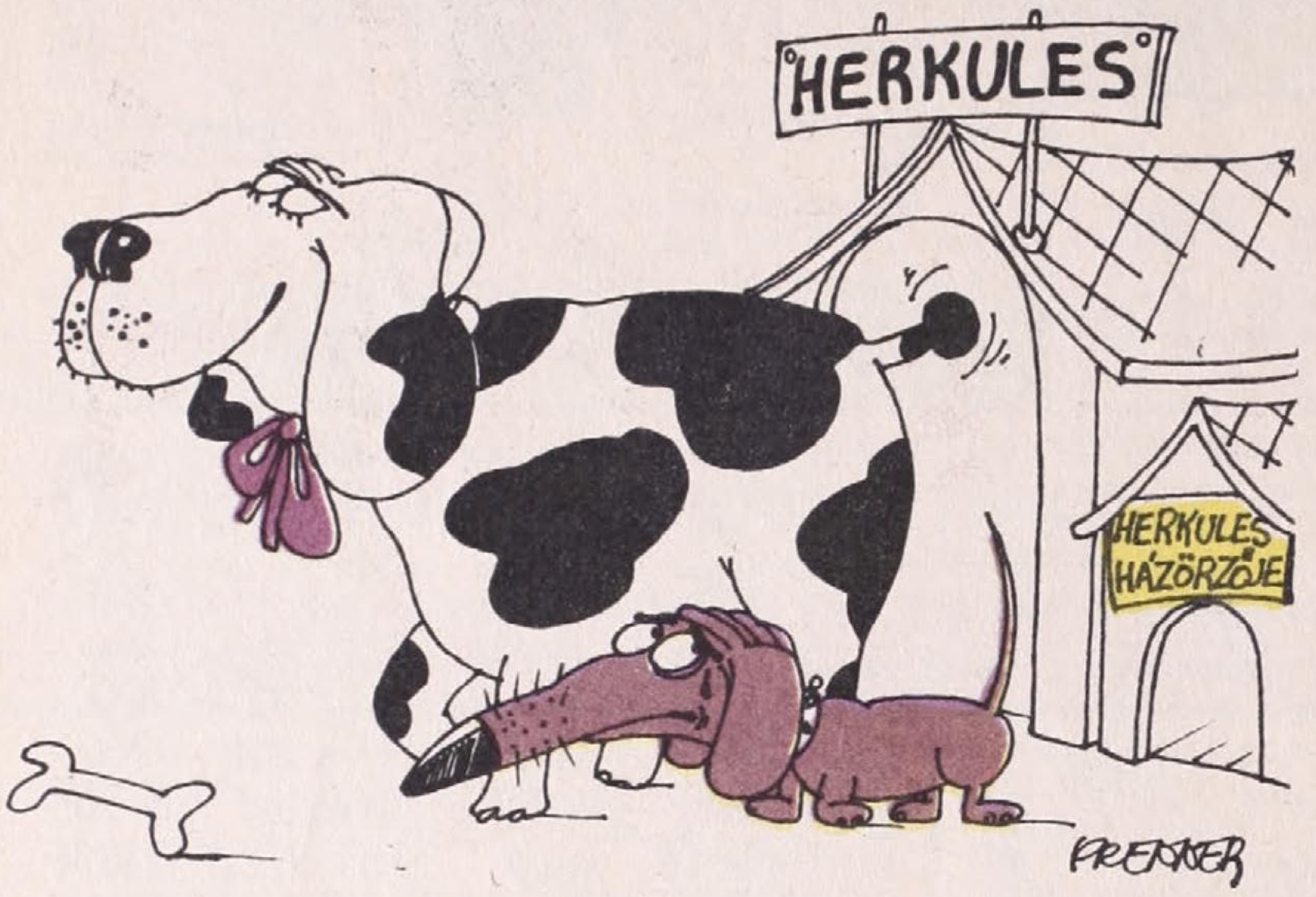
özv. Nagy Istvánné Komló, Alkotmány u. 36. 7300
Balogh Imre Budapest, Lázár u. 63. 1202
Szász Pál Ibrány, Felszabadulás u. 40. 4484

A nyereményeket postán küldjük el.

GYORS KISZOLGÁLÁS

NAGYKUTYA

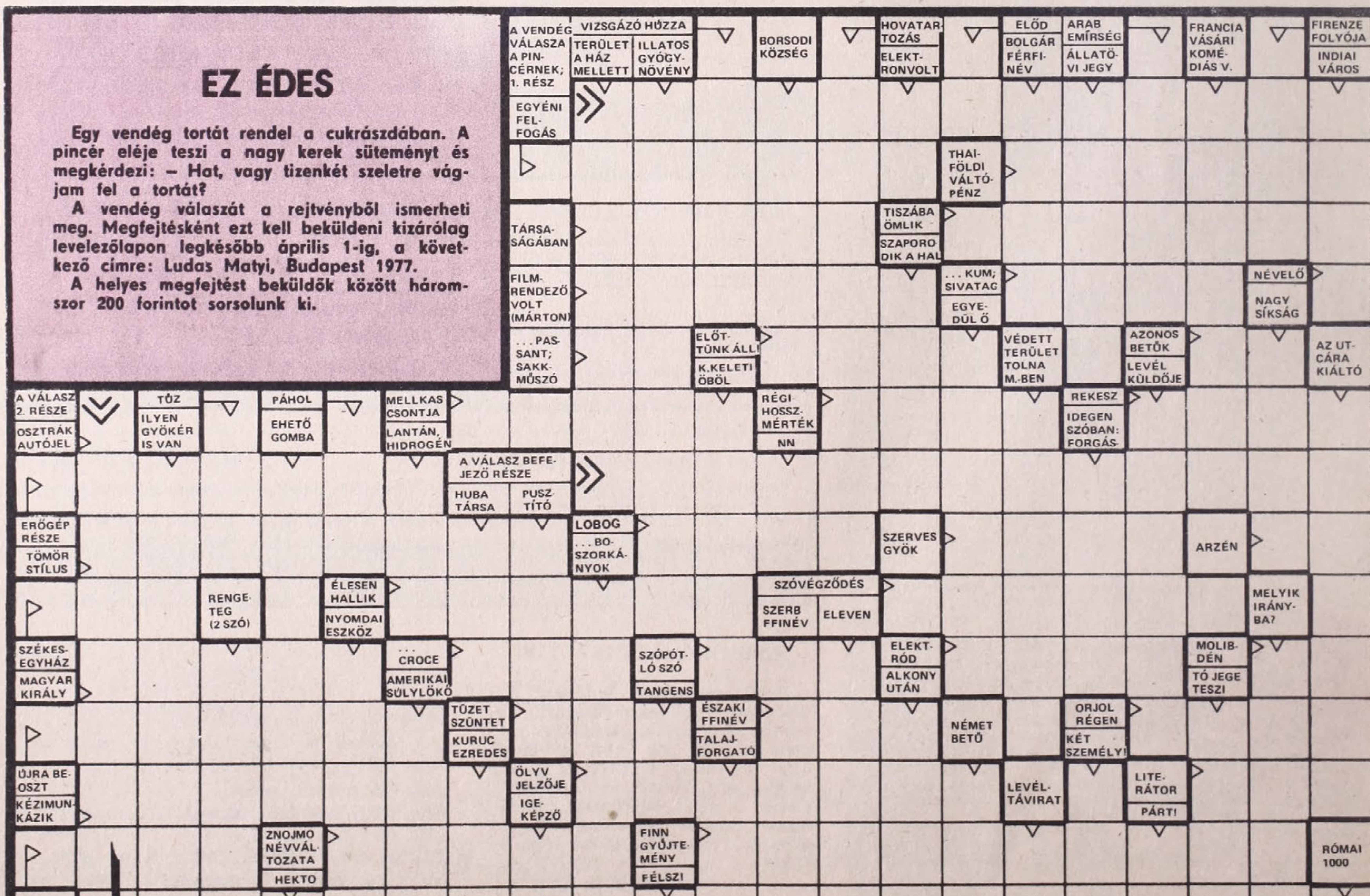

EZ ÉDES

Egy vendég tortát rendel a cukrászdában. A pincér eléje teszi a nagy kerek süteményt és megkérdezi: – Hat, vagy tizenkét szeletre vágjam fel a tortát?

A vendég válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 1-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

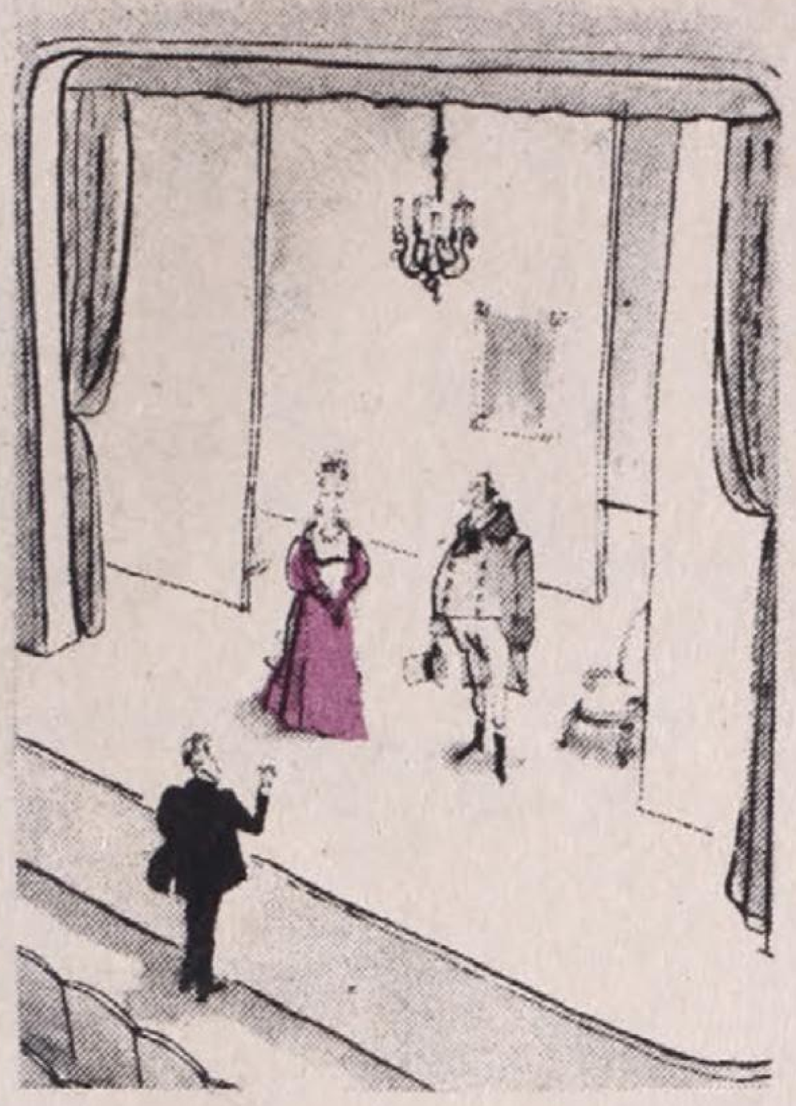
IMPORT HUMOR

SZÍNHÁZI ÉLET

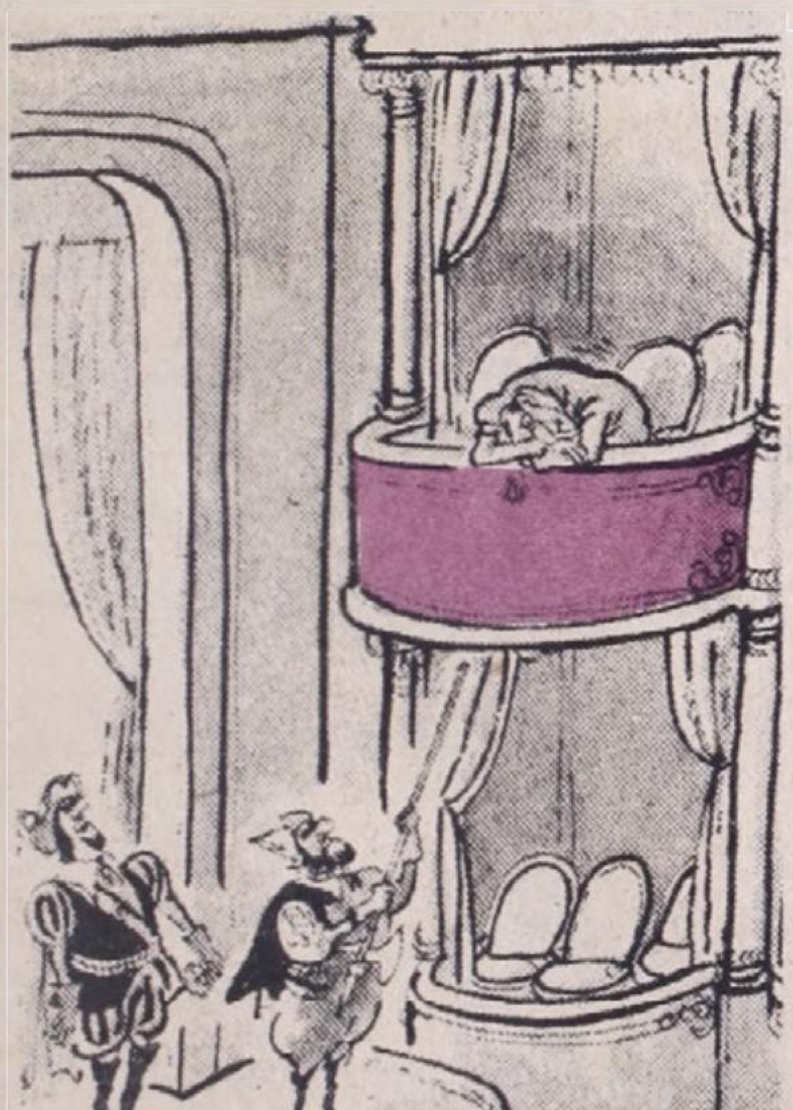
Oto Reisinger rajzai a Quickből

– Felháborító! Én három csokrot és három virágkosarat rendeltem!

– Várjanak még a kezdéssel, a feleségem a következő busszal érkezik.

– Ne zavord, ő a Reggeli Hírlap kritikusa!

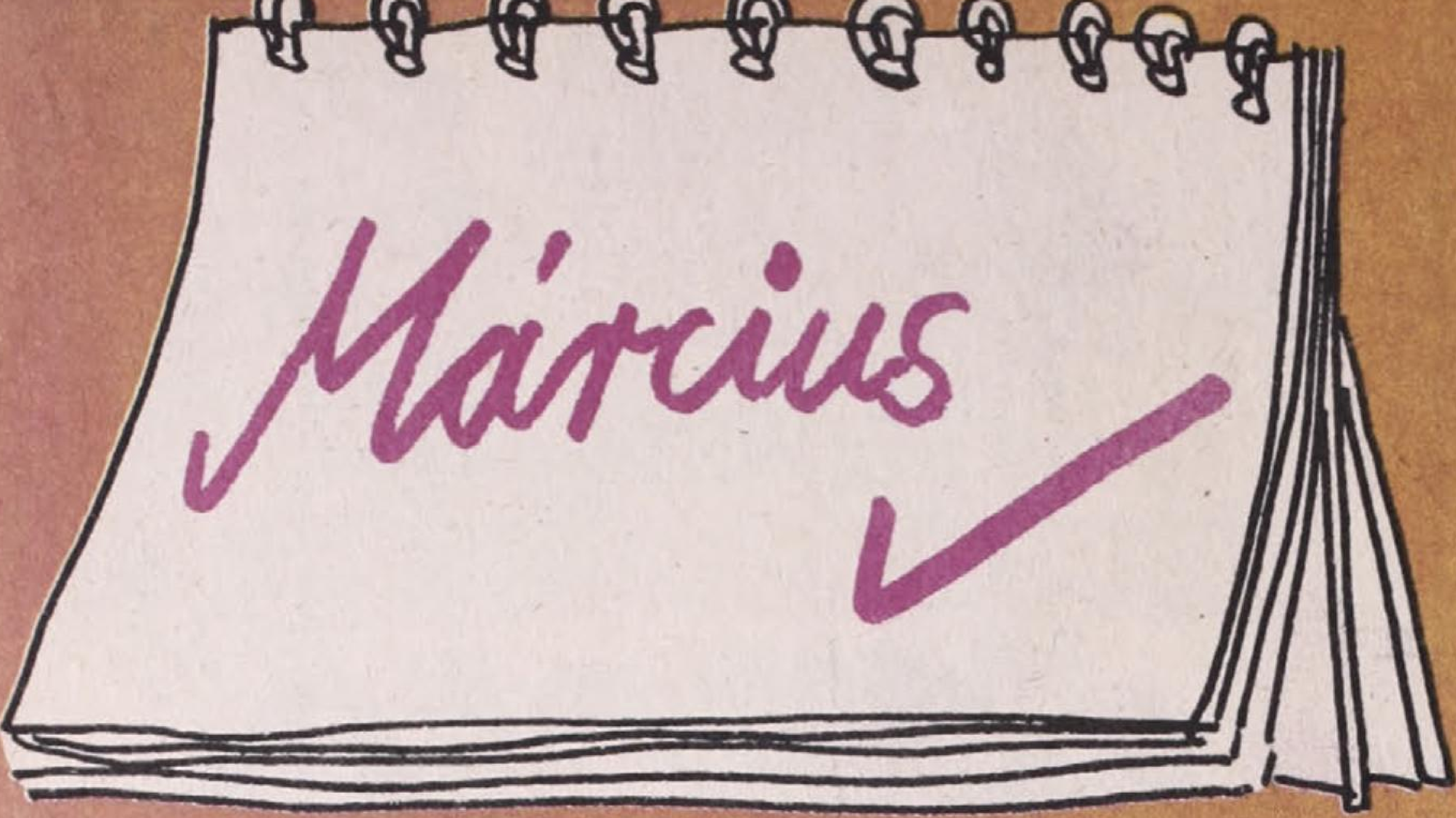

– Miért maradjak csendben? Már alusznak a nézők?

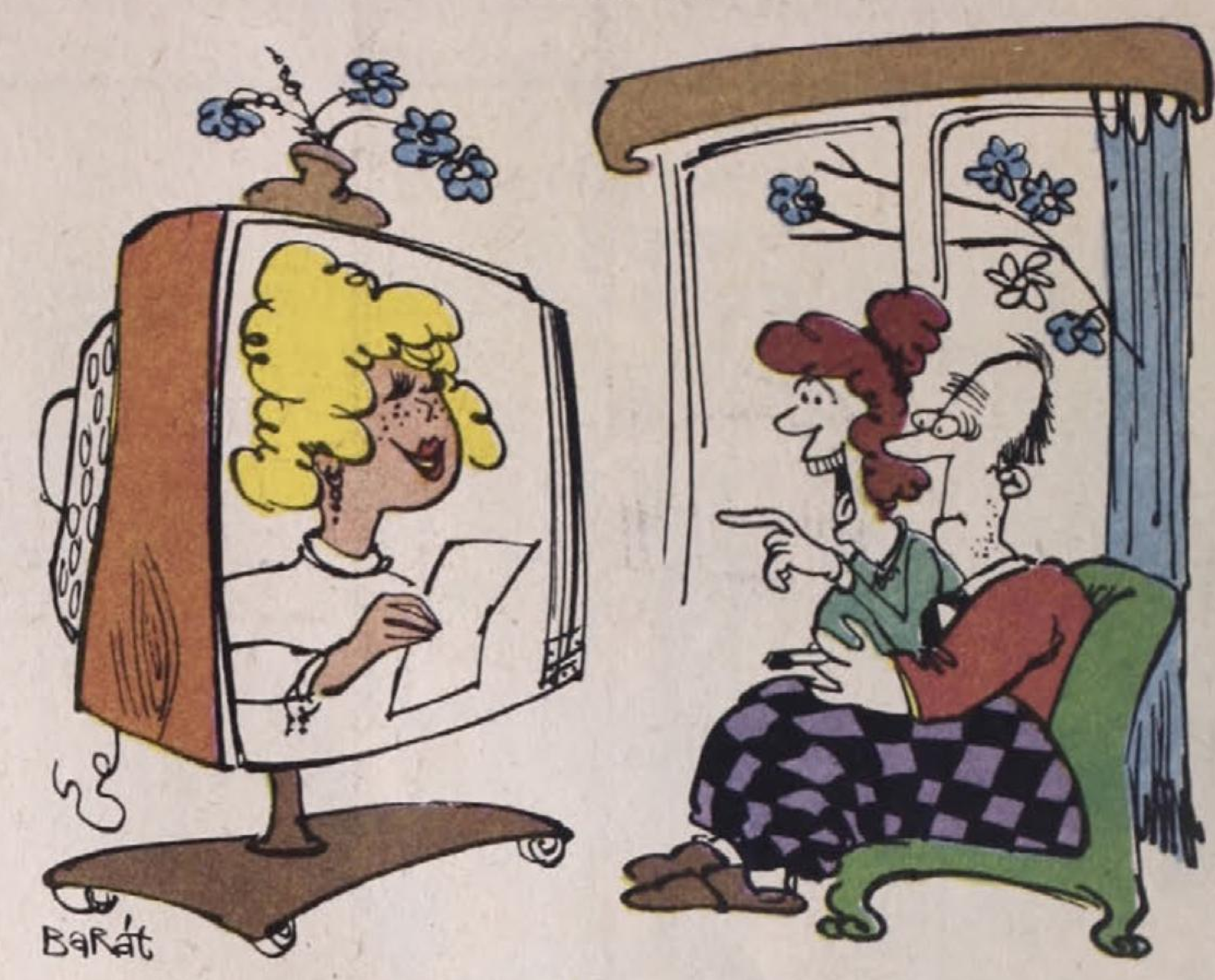
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-13
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

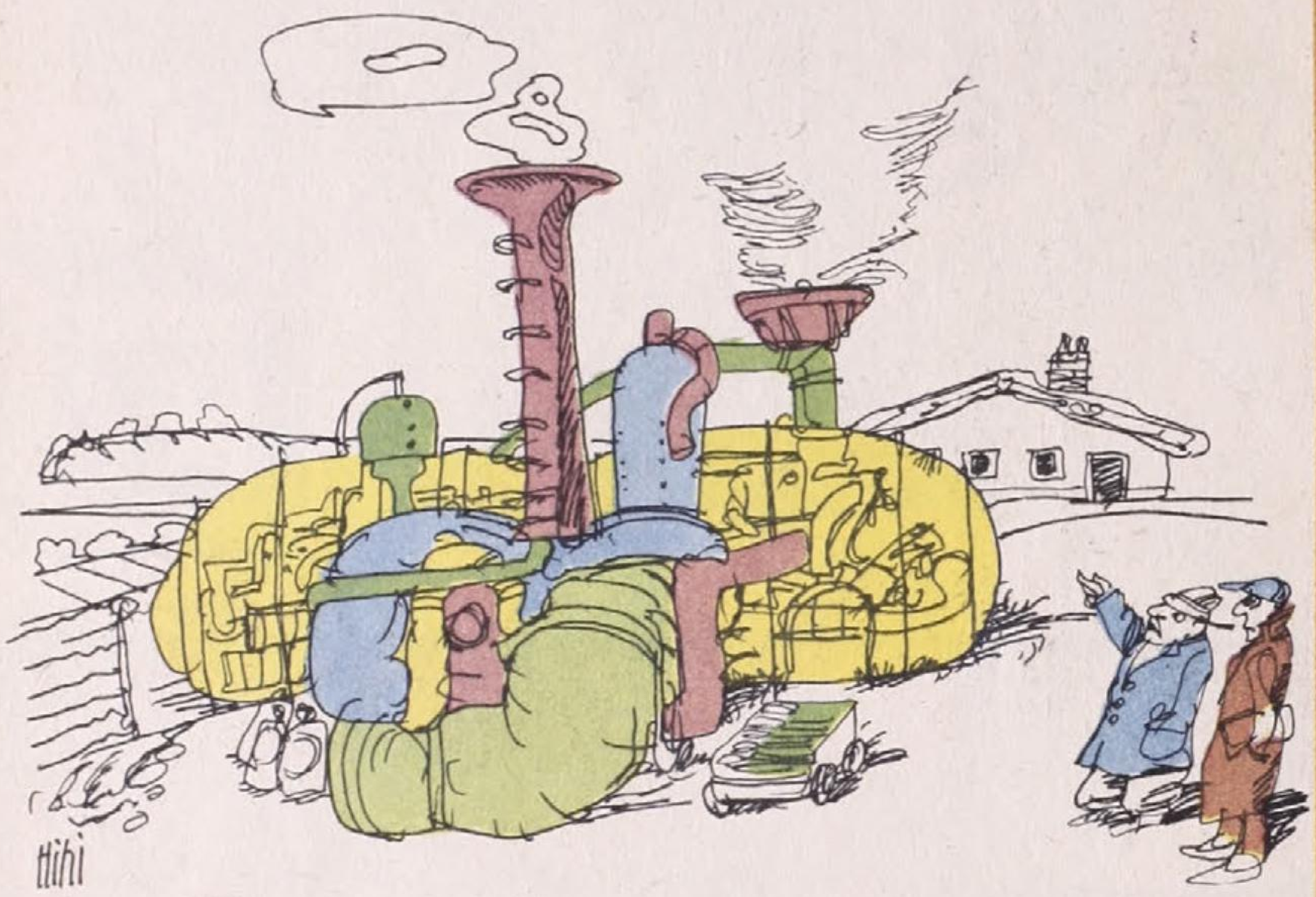

BIZTOS JEL

– Ez már a tavasz! Szeplősödik a bemondónő.

MILLIOMOS TÉESZ

– Mi nem fóliázgatunk, kérlek. Ez itt Közép-Európa legnagyobb művirág fröccsöntője . . .

NEM KALANDOR

– Bocsánat, kisasszony, megmutathatom az előtakarékossági betétkönyvemet?

– Micsoda? Egy ilyen kis nyiszlett sportanalfabétának adták oda az én íróasztalomat?!

KITŰZTÉK A VÁLASZTÁSOKAT

– Ezek esélyesek a fair play-díjra.